Celuloza

ORGAN PRASOWY SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO
KOSTRZYŃSKICH ZAKŁADÓW PAPIERNICZYCH
ODZNACZONYCH ORDEREM SZTANDARU PRACY II KLASY
GAZETA ODZNACZONA ZŁOTĄ ODZNAKĄ HONOROWĄ
„ZASŁUŻONY DLA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA GORZOWSKIEGO"

Nr 18-19 (172-173) KOSTRZYN, listopad 1979 R. Cena 1 zł

BILANS DOROBKU – ZADANIA NA PRZYSZŁOŚĆ W ŚWIETLE WYTYCZNYCH KOMITETU CENTRALNEGO PZPR NA VIII ZJAZD

Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych

W dniu 20 listopada 1979 r. odbywała Konferencja Sprawozdawczo - Wyborcza Organizacji Partyjnej w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych. Wśród 70 delegatów z 14 POP zaproszeni goście: członek egzekutywy KW PZPR w Gorzowie – pik **Lech Kosiorowski**, I sekretarz KM PZPR w Kostrzynie – **Józef Żarski**, starszy inspektor Wydziału Ekonomicznego KW PZPR w Gorzowie Wlkp. **Jan Kosacki** zastępca dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Papierniczego w Łodzi d/s inwestycji – **Jerzy Olejniczak**, naczelnik miasta w Kostrzynie – **Zbigniew Cedro** oraz członkowie dyrekcji KZP, przedstawiciele instancji związkowej i organizacji młodzieżowej.

Zebranych na sali obrad wita I sekretarz KZ PZPR w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych tow. **Ireneusz Bukowski** po czym przewodnictwo Konferencji obejmuje tow. **Eugeniusz Bernat** – członek POP Służby Pracownicze. Delegacje kostrzyńskich szkół przekazują na ręce przewodniczącego Konferencji życzenia i wiązanki kwiatów.

Ten gest jest wyrazem podziękowania dla całej organizacji partyjnej za jej codzienną troskę i pomoc w rozwiązywaniu problemów szkół z terenu miasta, wyrazem uznania dla całej zakładowej społeczności.

Po przedstawieniu i przyjęciu proponowanego porządku obrad, wyborze Komisji Uchwał i Wniosków oraz Mandatowej rozpoczyna się część robocza Konferencji.

W imieniu ustępującego Komitetu Zakładowego referat sprawozdawczo - programowy zatytułowany „Dumni z osiągnięć – świadomi celów pod kierownictwem PZPR tworzymy pomyślność socjalistycznej Ojczyzny" wygłasza sekretarz KZ tow. **Józef Karoń** (treść referatu zamieszczamy na str. 2)

Następnie głos zabiera dyrektor naczelny przedsiębiorstwa tow. **Kazimierz Rapacz**. W swoim wystąpieniu mówca przedstawił i dokonał oceny całokształtu działalności gospodarczej Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych za okres minionej kadencji lat 1977—79.

W szeroko ujętej tematyce wystąpienia, omówione zostały problemy wykonawstwa zadań produkcyjnych roku 1978 oraz możliwości wykonawstwa zadań w roku bieżącym mimo niesprzyjających warunków wynikających z trudności i wypadów produkcji z okresu zimowego. Zasiości gospodarcze I kw. br. zadecydowały o wystąpieniu niepowodzeń w wykonawstwie planu produkcji.

Cały szereg przedsięwzięć organizacyjno-technicznych pozwolił na systematyczne odrabianie strat w miesiącach następnych lecz w dalszym ciągu sprawa wykonawstwa planu pozostaje otwarta. Pozostający czas do końca br. nakłada obowiązek zmaksymalizowania wysiłków całej załogi tak aby rok gospodarczy zakończyć optymalnym wykonawstwem zadań.

W obszernym wystąpieniu dyrektora naczelnego przedsiębiorstwa ujęte zostały problemy związane z zabezpieczeniem technicznym ruchu maszyn i urządzeń, problemy gospodarki surowcami, materiałami i energią.

Wnioski zawarte w wystąpieniu wskazały na konieczność podjęcia dalszych działań nad doskonaleniem gospodarki całego przedsiębiorstwa w wielu kierunkach, a szczególnie podniesienia na wyższy poziom jakości pracy, dyscypliny wewnętrznej, konsekwentnej realizacji przyjętych programów działania w przedsiębiorstwie.

Wiele miejsca w wystąpieniu poświęcone było ocenie i dalszych działaniach kierownictwa gospodarczego zakładu, na rzecz dalszej poprawy warunków pracy i życia załogi.

Po wystąpieniu dyrektora naczelnego Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych rozpoczęła się dyskusja. Głos zabrało 10 mówców, którzy w oparciu o przedstawione sprawozdanie ustępującego Komitetu Zakładowego, referat programowy, sprawozdanie kierownictwa gospodarczego przedsiębiorstwa, w klimacie partyjnej odpowiedzialności ustosunkowali się do głównych zagadnień życia politycznego, społecznego i gospodarczego zakładu, (obszerne omówienie głosów z dyskusji zamieścimy w następnym wydaniu gazety).

W części organizacyjnej Konferencja dokonała wyboru nowych władz Zakładowej Organizacji Partyjnej. W skład Komitetu Zakładowego zostali wybrani tow. tow.

Janina Adamkiewicz — klasyfikator wyrobów, POP Obróbka Papieru.
Jan Andrzejewski — st. oddziałowy POP Celulozownia.
Edward Błauciak — ślusarz POP WWI.
Jerzy Chyży — mistrz — POP Służby Pracownicze.
Kazimierz Czarnecki — mistrz — POP Energetyczny.
Bogusław Dadok — przewodniczący ZZ ZSMP POP Służby Pracownicze.
Józef Kaczorowski — mielarz POP Papiernia.
Józef Karoń — z-ca dyrektora d/s Obrotu Towarowego POP Transport.
Jan Mendyka — mistrz budowlany — W.W.I.
Elżbieta Miszczuk — laborant — POP Laboratorium.
Danuta Molczyk — kontroler jakości — POP Przetwórstwo.
Piotr Sawczuk — ustawiacz — POP Transport.
Michał Paszkowski — mistrz POP Elektryczny.
Stefan Sawicki — przewodniczący RZ — POP Mechaniczny.
Włodzimierz Sabiecki — kier. Oddziału — POP Obróbka Papieru.
Ryszard Szczykała — mistrz POP Przygotowanie Drewna.
Janusz Suski — maszynista drukarki POP Przetwórstwo.
Marian Wierzbowski — ślusarz — POP Ochrona Środowiska.
Włodzimierz Witecki — ślusarz POP Mechaniczny.
Edward Wojciechowski — operator urządzeń POP Celulozownia.

Na pierwszym posiedzeniu Komitet Zakładowy wyłonił ze swojego składu sekretarzy — zostali nimi:

Ireneusz Bukowski — I sekretarz KZ PZPR.
Maciej Kwiatkowski — sekretarz KZ PZPR.
Cezary Śliwiński — sekretarz KZ PZPR.

Do Zakładowej Komisji Rewizyjnej zostali wybrani tow. tow.

Eugeniusz Bernat — kier. Dz. Kadr i Szkolenia POP Służby Pracownicze.
Stanisław Borek — z-ca dyr. d/s Produkcji POP Celulozownia.
Bolesław Florczak — maszynista POP Transport.
Ryszard Paprocki — brygadzista POP Przetwórstwo.
Elżbieta Tomczuk — z-ca kier. Działu Ekonomicznego POP Administracja.

Po ogłoszeniu wyników ukonstytuowania się nowych władz KZ PZPR i przyjęciu Uchwały Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych zakończyła obrady. (C.S.)

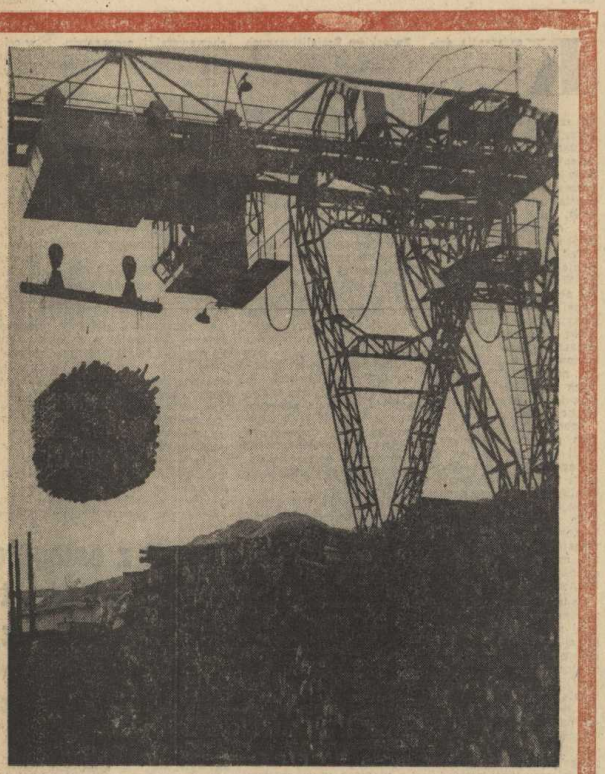

Oddział Przygotowania Drewna — początek procesu produkcji „celulozy

Referat programowy Komitetu Zakładowego na Konferencję Sprawozdawczo-Wyborczą PZPR

Dumni z osiągnięć – świadomi celów pod przewodnictwem PZPR tworzymy pomyślność socjalistycznej Ojczyzny

czytaj na str. 2

Na finiszu roku produkcyjnego

Refleksje o robocie

Jak wszystkim wiadomo rok bieżący jest szczególnie trudnym okresem realizacji zadań szczególnie w przemyśle papierniczym. Rozpoczęcie produkcyjny, jaki nastąpił w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych, jest trudny do odrobienia w pełni ze względu na ruch ciągły maszyn i urządzeń oraz bardzo wysoki stopień wykorzystania ich nominalnego czasu pracy.

W ciągu II i III kw. przekonaliśmy się, że wystąpiły dodatkowe trudności realizacji zadań na I maszynie papierniczej — MP 1. Przyczyny tych trudności można podzielić na obiektywne (brak części zamiennych — elementy do skrobaków, wykładziny i uszczelki, części do pomp, złącza elastyczne itp) oraz subiektywne. Jednak wyniki produkcyjne września br. potwierdziły, że na skutek dużej inwencji służb utrzymania ruchu i zaopatrzeniowych a także rozliczanie się z jakości wykonywanych robót, można szereg problemów techniczno-ruchowych opanować i doprowadzić do uzyskania dobrych wyników ekonomiczno-produkcyjnych.

Na szczególne uznanie zasługują wyniki produkcyjne Celulozowni. Zdołano, pomimo panujących bardzo trudnych warunków, z tytułu przeprowadzania rekonstrukcji Celulozowni na „żywym organizmie" produkcyjnym, do końca III kwartału br. odrobić zaległości za I kwartał i zameldować za III kwartał o pełnym wykonaniu zadań produkcyjnych.

Wyjątkowo dobrze pracuje nasz zakład w Nowej Soli mając bardzo dobre wyniki produkcyjne i ekonomiczne.

Aktualnie realizujemy zadania IV kwartału, którego wykonanie winno być szczególnie korzystne we wszystkich podstawowych wskaźnikach techniczno-ekonomicznych. Do takiego wzmożonego działania zobowiązuje nas aktualna sytuacja, szczególnie zaakcentowana na XVI Plenum KC PZPR, gdzie przedstawiono Wytyczne na VIII Zjazd PZPR. Stąd płyną szczególne zadania dla naszych zakładów.

1. **Wykonać zadania IV kwartału br. maksymalnym nadrobieniem zaległości.**
2. **Intensyfikacja produkcji na rynek.**
3. **Intensyfikacja produkcji eksportowej.**
4. **Oszczędność materiałów i surowców.**
5. **Oszczędność energii elektrycznej i cieplnej.**

Podane wyżej zadania są sformułowane ogólnie, praktycznie zaś oznacza to lepsze wykonanie swoich zadań i obowiązków na stanowisku pracy.

Przykłady: W czasie postoju remontowego rozwiązano szereg zagadnień, które utrudniały ruch maszyny papierniczej pierwszej w okresie poprzednim. Efekt tej pracy to wykonanie i przekroczenie zadań produkcyjnych we wrześniu br.

Z braku możliwości wprowadzenia pełnych remontów planowo-zapobiegawczych zachodzi potrzeba bardzo wnikliwej obserwacji ruchu poszczególnych maszyn i urządzeń, w wyniku której wcześniej zauważone usterki prowadzą do zniknięcia w dużej mierze tzw. postojów awaryjnych. Na maszynie papierniczej II w ten sposób pracujący suszarniowy zauważył usterkę techniczną na jednym z cylindrów suszących i dzięki temu uniknięto poważnej awarii.

Jednym z podstawowych zadań, jakie stoją przed służbami produkcyjnymi i technologicznymi to oszczędna gospodarka surowcami. Wiemy, że obecnie częściowo są one kupowane z drugiego obszaru płatniczego. W praktyce jednak okazuje się, że jest to sprawa zarówno służb utrzymania ruchu jak i służb produkcyjnych. Przeciekające pompy i rurociągi, często przestoje w ruchu urządzeń niesprawne urządzenia odwłókniające i sortujące, prowadzą do nadmiernych strat tych surowców.

Przy występujących ograniczeniach energetycznych wybieranie optymalnych rozwiązań ruchowych. Zagadnienie do rozwiązania bardzo trudne; w układach technologicznych KZP. Do tej pory podjęte w tym zakresie decyzje i późniejsze ich realizowanie na podstawie zaistniałych zdarzeń potwierdzają właściwe działanie w tym zakresie.

Szczególnie utrudniony jest ruch zakładu przy temperaturach niskich. Cały proces technologiczny zarówno w Celulozowni jak i na Papierni odbywa się w środowisku wodnym, niedopatrzenie lub niezabezpieczenie przed zamarznięciem prowadzi do poważnych przestojów produkcyjnych. Stąd sprawa właściwego przygotowania zakładu do zimy a następnie dodatkowego nadzoru i ochrony przed zamarznięciem. Doświadczenia ubiegłego roku potwierdzają, że przy pełnym zaangażowaniu wszystkich służb produkcyjnych i usługowych, można uniknąć w przeważającym zakresie negatywnych skutków ataku zimy.

W dalszym ciągu niezmiernie ważne jest działanie szukania rozwiązań krajowych, maksymalnego ograniczania importu w zakresie części zamiennych. W tej sprawie ogłoszono szereg konkursów, pobudzających do twórczych poszukiwań nowych rozwiązań. Mamy już na tym polu wiele osiągnięć, jednak nie rozwiązuje to wszystkich problemów.

Zagadnienie pełnego wykorzystania czasu pracy jest w dalszym ciągu sprawą aktualną. Nie ma przecież takiej sytuacji, że na konkretnym stanowisku jest brak zajęcia, myślę tutaj o obsłudze maszyn i urządzeń oraz pracownikach utrzymywania ruchu. W okresie, kiedy urządzenia pracują dobrze, to właśnie powinniśmy ten czas wykorzystać na obserwację pracy różnych elementów maszyn, utrzymywanie ładu i porządku. Można przygotowywać i wykonywać części potrzebne do remontów itp.

Przedstawione zadania wymagają szczególnego zaangażowania i wysiłku całej załogi na każdym stanowisku pracy. W branży papierniczej zawsze byliśmy w czołówce zakładów produkcyjnych. Niech więc naszą ambicją będzie wykonanie zadań w najlepszych wskaźnikach zarówno jakościowych jak i ilościowych a także ekonomicznych.

Przekomarzanie — składanie obrusów powlekanych polietylenem, produktu poszukiwanego przez wszystkie gospodynie domowe.

Fotorep. patrz str. 4

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Dumni z osiągnięć — świadomi celów, pod przewodnictwem PZPR tworzymy pomyślność socjalistycznej Ojczyzny

Referat programowy Komitetu Zakładowego PZPR na Konferencję Sprawozdawczo-Wyborczą w dniu 20. 11 1979 r.

Konferencja dzisiejsza zamyka okres działalności politycznej, gospodarczej i społecznej zakładowej Organizacji Partyjnej w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych za okres od października 1977 r. do listopada 1979 r. A jednocześnie wytyczy dalsze podstawowe kierunki działania, jakie należy podjąć w okresie następnych dwóch lat.

Tak sformułowany cel Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej, wymaga od nas delegatów wysokiej partyjnej odpowiedzialności, partyjnego otwartego stanowiska we wszystkich problemach naszego zakładu i środowiska, wnikliwej oceny naszych dotychczasowych osiągnięć i dokonań oraz konstruktywnej, krytycznej dyskusji.

Zobowiązuje nas do takich postaw, świadomości drogi jaką przebyliśmy w szeregach partii. Świadomość trudnych i odpowiedzialnych zadań jakie nas czekają w latach następnych — zadań nie mniej trudnych i złożonych — wymagających jeszcze pełniejszej mobilizacji wszystkich członków zakładowej społeczności.

Do takich postaw zobowiązuje nas świadomość 35-letniej najnowszej historii, w której naród pod przewodnictwem partii buduje pomyślność swej socjalistycznej Ojczyzny, umacnia i utrwala bezpieczny, pokojowy byt ludowego państwa — państwa robotników, chłopów i inteligencji pracującej — państwa wyrażającego w najpełniejszy sposób interesy ludzi pracy oraz interesy ogólnonarodowe wszystkich Polaków.

W roku bieżącym obchodzimy 35 rocznicę ogłoszenia historycznego Manifestu Lipcowego, programu urzeczywistniającego idee i pragnienie pokoleń patriotów, bojowników o wolność i postęp społeczny. W 35-latach, zawiera się ogrom dokonań nieporównywalny do żadnego okresu historyczne w tysiącletnich dziejach naszego państwa. Pod kierownictwem partii odbudowaliśmy kraj ze zniszczeń wojennych, stworzyliśmy nowoczesny przemysł, rolnictwo, rozbudowaliśmy potencjał produkcyjny i zwielokrotniliśmy majątek narodowy. Znacznie polepszyły się warunki bytu ludzi pracy w mieście i na wsi, zlikwidowaliśmy bezrobocie i analfabetyzm, zapewniliśmy powszechną i bezpłatną opiekę lekarską wszystkim pracującym i ich rodzinom. Szeroko rozwinięty system oświaty, stworzył możliwości równego startu życiowego całej polskiej młodzieży. Zostały stworzone warunki wszechstronnego rozwoju nauki i kultury.

Szczególny i niezaprzeczalny dorobek osiągnęliśmy w latach siedmdziesiątych. Na bieżącą dekadę bowiem przypada znaczne przyspieszenie wzrostu gospodarki i jej modernizacji, wyraźne podniesienie poziomu życia społeczeństwa, umocnienie pozycji naszego kraju w świecie.

Polska dziś, to kraj dysponujący nowoczesnym przemysłem zdolnym w wielu dziedzinach do skutecznego współzawodnictwa na rynkach światowych, i kraj tysięcy placów budowy zakładów przemysłowych, obiektów socjalnych, szlaków komunikacyjnych, domów mieszkalnych, kraj podejmujący olbrzymie dzieło zagospodarowania Wisły.

W latach siedemdziesiątych w oparciu o strategię VI Zjazdu rozwinięta dyrektywnymi VII Zjazdu, dokonane zostały przełomowe zmiany, przekonano wiele opóźnień i dysproporcji, rozwiązano wiele palących problemów społecznych. Pogłębione zostały i przyspieszone procesy zwiększenia udziału naszej gospodarki w międzynarodowym podziale pracy, szczególnie w ramach Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. Wzrósł prestiż polityczny Polski i nasze miejsce wśród narodów świata. Znane są też polskie inicjatywy służące bezpieczeństwu i pokojowi w Europie i na świecie. Generalna linia polityki realizowana przez całe 35-lecie, zabezpiecza żywotne interesy narodu i socjalistycznego państwa poprzez sojusz, braterstwo i współpracę ze Związkiem Socjalistycznych Republik Radzieckich oraz innymi krajami socjalistycznymi; solidarność ze wszystkimi siłami walczącymi o wolność narodową i postęp społeczny. Siłami walczącymi o międzynarodowe bezpieczeństwo i pokój świata.

Strategię społeczno-gospodarczą rozwoju wytyczoną przez VI i rozwiniętą przez VII Zjazd realizujemy konsekwentnie dziewiąty rok, mimo zmienionych i trudniejszych warunków wewnętrznych i zewnętrznych. Tego podstawowego faktu nie mogą przesłonić trudności i odcinkowe niepowodzenia, jakie wystąpiły w ostatnich kilku latach obecnej dekady.

Plan społeczno-gospodarczy 1979 r. zakłada ambitne zadania prowadzenia takiej polityki społeczno-gospodarczej, która kojarzy znaczne przyspieszenie rozwoju gospodarki z coraz lepszym zaspokojeniem potrzeb społecznych indywidualnych i zbiorowych.

XIII Plenum KC PZPR dokonało szczegółowej analizy wykorzystania naszych zasobów ekonomicznych i czynników wytwórczych. Wyniki tej analizy wykazały że istnieją w naszej gospodarce duże rezerwy, z których najważniejsza to możliwość poprawy efektów gospodarowania, a w szczególności:

— lepsze dostosowanie produkcji do potrzeb społecznych,
— zmniejszenie zużycia surowców, materiałów i energii na jednostkę produkcyjną,
— lepsze wykorzystanie czasu pracy maszyn i urządzeń,
— lepsze i bardziej racjonalne wykorzystanie czasu pracy przez załogi zakładów pracy, podniesienie na wyższy poziom dyscypliny, odpowiedzialności, i jakości pracy.

Przedstawione tylko wyrywkowo główne problemy, którymi żyło całe społeczeństwo kształtowały codzienne działanie naszej partii na szczeblach wszystkich instancji w tym także i naszej zakładowej.

TOWARZYSZE DELEGACI

W przedstawionych pod ogólnonarodową dyskusję Wytycznych Komitetu Centralnego na VIII Zjazd PZPR w części IV czytamy:

— „Nieodzownym warunkiem przewodniej roli partii jako motorycznego i głównego czynnnika jedności narodu, jest stałe jakościowe umacnianie szeregów PZPR oraz doskonalenie treści, metod i stylu pracy partyjnej".

Wnikając w głębokości sensu cytowanej treści, dziś może my dokonać bilansu naszej działalności w tym zakresie.

Jesteśmy po kampanii sprawozdawczo - wyborczej w grupach partyjnych i Podstawowych Organizacjach Partyjnych. Dokonywaniu bilansu partyjnej działalności w najniższych instancjach wydziałów i oddziałów towarzyszyło szerokie zainteresowanie ludzi pracy. Zainteresowanie to wynikało z faktu, że partyjne dyskusje toczone na zebraniach obejmowały wszystkie zagadnienia pracy i życia załóg. Cenne wnioski i postulaty posłużyły stworzeniu programów, które będą realizowane wspólnie przez członków partii i bezpartyjnych.

Wybory w grupach partyjnych wykazały, że mimo widocznej poprawy pracy grupowych partyjnych nie osiągnięto — zdaniem Komitetu Zakładowego — takich rezultatów, które by nas wszystkich w pełni zadawalały.

W dalszym ciągu wielkie znaczenie przywiązujemy do aktywnej zaangażowanej pracy wszystkich grupowych. Wybrani grupowi to ludzie, o których możemy powiedzieć, że są wzorowymi pracownikami o wysokim autorytecie, cieszący się zaufaniem współtowarzyszy pracy. Grupowi powinni prowadzić rozmowy z załogą na co dzień w bliskich kontaktach przy wykonywaniu pracy. To bezpośrednie działanie sprzyjać będzie rozwijaniu pracy ideowo-wychowawczej i propagandowej oraz polepszać klimat stosunków międzyludzkich.

Grupowi partyjni, winni lepiej spełniać rolę łącznika pomiędzy Egzekutywą OOP, a wszystkimi członkami partii, powinni też załatwiać drażliwe i kłopotliwe sprawy ze swojego otoczenia na miejscu wraz z członkami Egzekutywy. Egzekutywy winne też rozliczać z efektów pracy swoich grupowych partyjnych i właściwie ukierunkowywać do dalszej.

Potrzeba istnienia i dobrej pracy grup partyjnych sprawdza się po prostu w codziennym życiu środowiska. Egzekutywy POP i Komitet Zakładowy w swojej działalności muszą dla pracy grup partyjnych i ich grupowych poświęcać więcej czasu i uwagi.

W obszernych materiałach na dzisiejszą Konferencję zamieściliśmy dane statystyczne dotyczące wzrostu szeregów partyjnych i stanu upartyjnienia w poszczególnych komórkach organizacyjnych zakładu.

Realizując postanowienia Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej z października 1977 roku w punkcie dotyczącym dalszego wzrostu szeregów partyjnych należy stwierdzić, że zakładaną w planie liczbę 400 członków i kandydatów partii w naszej organizacji osiągnęliśmy, a nawet minimalnie przekroczyliśmy.

Jest to wynik ofensywnego działania partyjnego w środowisku zakładowym. Zasługa działaczy naszej organizacji partyjnej i dobrej pracy zakładowej organizacji młodzieżowej.

Jednocześnie, należy stwierdzić, że mimo dużego wzrostu upartyjnienia w takich organizacjach jak POP Ochrona Środowiska — 40 proc., POP WWI — 30 proc. POP Transport 24 proc. POP Przygotowanie Drewna — 34 procent czy POP Służby Pracownicze — 32 procent są POP o niskim stopniu upartyjnienia, co rzutuje na stopień upartyjnienia załogi.

W nowej kadencji staje więc przed Komitetem Zakładowym jak i przed Egzekutywami POP zadanie wzmożenia działań w kierunku dalszej rozbudowy organizacji tak, aby w jak najkrótszym czasie organizacja partyjna w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych przekroczyła liczbę 500 członków i kandydatów partii.

Jest to zadanie trudne ale realne. Należy zwrócić jednak uwagę na to, by zwiększyć stopień upartyjnienia w POP Celulozownia, POP Obróbka Papieru, POP Przetwórstwo i POP Wydział Mechaniczny. Należy też zwrócić szczególną uwagę na takie komórki organizacyjne zakładu jak Straż Pożarna (gdzie brak jest organizacji partyjnej — przy 35 zatrudnionych 1 członek partii — komendant), Wydział Automatyki i Pomiarów, Dział Księgowości czy Wydział Elektryczny.

Komitet Zakładowy w nowej kadencji winien poświęcić w dalszym ciągu wiele uwagi upartyjnieniu wśród kobiet. Za okres dwóch lat udało się podwoić stopień upartyjnienia w środowisku kobiecym z 43 członków i kandydatów do liczby 88 kobiet. Jednak należy w dalszym ciągu prowadzić pracę ideowo - wychowawczą we wszystkich POP a szczególnie jedna w środowisku kobiecym Przetwórstwa i Obróbki Papieru. Duży udział w rozbudowie organizacji partyjnej za lata 1977—79 ma Zakładowa Organizacja ZSMP — naturalne zaplecze kadr aktywistów partyjnych. Należy w dalszym ciągu udzielać niezbędnej pomocy w rozwoju i umacnianiu jej szeregów.

Jesteśmy zdania, że w nowej kadencji w pracę wewnątrzpartyjną należy dołożyć więcej starań i wysiłku w celu podniesienia na wyższy jakościowo poziom dyscypliny wewnątrzpartyjną. Należy dążyć w zebraniach partyjnych do pełnego uczestnictwa członków i kandydatów POP. Dążyć do osiągnięcia pełnej aktywności partyjnej przy omawianiu przyjętej problematyki i konsekwentnej realizacji przyjętych uchwał.

W nowej kadencji Komitet Zakładowy i Egzekutywy POP muszą w większym niż dotychczas stopniu czuwać nad właściwym przydziałem zadań partyjnych i okresowym konsekwentnym rozliczeniu towarzyszy z przyjętych na siebie obowiązków — jest to niezbędne dla podniesienia stopnia aktywności partyjnej członków całej zakładowej organizacji.

Zdaniem Komitetu Zakładowego daje się odczuć fakt, że zbyt mało uwagi poświęcaliśmy pracy partyjnej z organizacjami społecznymi, szczególnie z tymi, które noszą charakter masowy.

W przedstawionych Towarzyszom Delegatom materiałach na dzisiejszą Konferencję brak jest danych o tematyce związkowej, tym bardziej, że w ostatnim okresie nastąpiły zmiany w składzie Samorządu Robotniczego. Stwierdzamy jednak, że w działaniu instancji związkowej była również inspiracja instancji partyjnej. Uważamy, też za konieczne w następnej kadencji, zwiększyć partyjną inspirację i kontrolę nad działalnością ogniw związkowych w zakładzie.

TOWARZYSZE DELEGACI

W Wytycznych Komitetu Centralnego na VIII Zjazd PZPR w części III dotyczącej zagadnień Przemysłu Drzewnego i Celulozowo-Papierniczego zawarte jest stwierdzenie, że w pięcioleciu 1981 — 1985 należy osiągnąć wzrost produkcji o 18—22 proc. Wymaga tego ogólnonarodowa potrzeba zaopatrzenia kraju w papier w szczególności na cele wydawnicze. Tak więc, czekają nas nowe trudne, lecz ambitne i realne zadania. W pracy partyjnej, w dalszym ciągu w nowej kadencji, ist nieje potrzeba większej niż dotychczas mobilizacji całej załogi partyjnych i bezpartyjnych w celu zrealizowania postawionych przed nami zadań produkcyjnych.

Zbliżający się ku końcowi rok 1979 jest dla zakładu rokiem trudnym. Wypady produkcji jakie miały miejsce na początku roku z tytułu trudności zimowych, pogłębienie strat w miesiącu marcu br z tytułu perturbacji energetycznych i surowcowych, postawiły przed załogą i jej kierownictwem trudne zadania nadrobienia strat. Z inspiracji partyjnej, wa dalszej poprawy warunków pracy i życia załogi. Jest bowiem cały rejestr spraw, które poruszane na zebraniach POP w okresie ubiegłej kadencji, nie zostały zrealizowane lub załatwione połowicznie. Mimo znacznych postępów w zakresie zabezpieczenia mieszkań dla członków załogi — m. in. inicjatywa budownictwa domków jednorodzinnych, mieszkania rotacyjne dla młodych małżeństw, przebudowa hotelu robotniczego — widzimy potrzebę dalszego, aktywniejszego działania w zakresie budownictwa mieszkaniowego.

TOWARZYSZE DELEGACI

W Wytycznych Komitetu Centralnego na VIII Zjazd PZPR czytamy:

— „Skuteczne rozwiązywanie coraz bardziej złożonych zadań, które stają przed partią wymaga stałego pogłębiania świadomości wszystkich jej członków: znajomości celów i kierunków polityki partii i państwa, wiedzy o prawach i mechanizmach rozwoju społecznego oraz walki klasowej, o podstawowych założeniach teorii marksizmu-leninizmu.

Ideowa i pryncypialna postawa członków partii, ich wiedza i doświadczenie decydują o skuteczności poczynań całej partii. "To od postawy członków partii zależy jakość i efektywność pracy partyjnej".

Zawartość naszych szeregów, zdolność skupienia wokół partii i jej polityki całej załogi Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych, zależy w znacznej mierze od poziomu wiedzy ideologicznej i świadomości członków partii. W okresie sprawozdawczym lat 1977/79 Zakładowa Organizacja Partyjna realizując Uchwały Komitetu Centralnego PZPR, wojewódzkiej instancji partyjnej oraz miejskiej i własne, stworzyła praktyczny model pracy ideowo - wychowawczej uwzględniającej specyfikę przedsiębiorstwa i środowiska.

Rozwijając pracę ideowo-wychowawczą wewnątrz partii, pracowaliśmy na rzecz podniesienia na wyższy poziom agitacyjności naszych działań, włączenia w nurt oddziaływania ideowego coraz większej liczby członków i kandydatów partii. Osiągnęliśmy w tym względzie niezłe rezultaty. Wzrosła aktywność członków partii w działalności zawodowej i społecznej. Osobisty przykład w pracy, identyfikowanie się z polityką naszej partii, umiejętność wyjaśniania potrzeby realizacji zadań przez własne środowisko stały się zjawiskiem coraz powszechniejszym. Ugruntowaliśmy w świadomości społecznej przekonanie o wartości dobrej roboty, jej znaczeniu dla pomyślnej realizacji społecznych celów. Głównym akcentem, jaki kładliśmy w realizacji przyjętego programu ideowo-wychowawczego, to upowszechnianie i zrozumienie strategii dynamicznego rozwoju społeczno-gospodarczego kraju, oraz zadań określonych przez nadrzędne władze naszej partii.

Z inspiracji Zakładowej Organizacji Partyjnej w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych każdego roku realizowany jest Program Pracy Ideowo - Wychowawczej, zawierający w swoich punktach przetworzony na język konkretów, zakres ideowego i wychowawczego oddziaływania w celu stworzenia z załogi jednolitego kolektywu społeczności socjalistycznej. Realizujemy też konsekwentnie przyjęty partyjny program działalności polityczno-organizacyjnej w zakresie dalszego umacniania więzi Komitetu Zakładowego z załogą. Doniosłe rocznice i jubileusze, ważne w historii narodu, stawały się okazją do wzbogacenia form pracy ideologicznej o nowe treści.

W roku 1978, w dniu 15 grudnia, w rocznicę 30-lecia Zjednoczenia Ruchu Robotniczego oddaliśmy wykonaną inspiracji instancji partyjnej Salę Tradycji w zakładzie i Salę Audiowizualną do szkolenia partyjnego, tworząc w ten sposób Ośrodek Pracy Ideowo-Wychowawczej, która wraz z biblioteką partyjną służą całej załodze.

Znaczącym akcentem w pracy ideologicznej było zorganizowanie Spotkania Pokoleń — spotkanie łączące tradycje z dniem dzisiejszym.

Zakładowa Organizacja Partyjna otrzymała od załogi KZP sztandar organizacyjny. To wysokie wyróżnienie zostało przyjęte przez organizację partyjną i całą załogę, jako społeczne potwierdzenie wielkiego wkładu pracy jej członków zorganizowanych w dziele odbudowy, uruchomienia produkcji i rzetelnej pracy w dniu dzisiejszym.

Inicjowanie i wykonywanie czynów produkcyjnych i społecznych w zakładzie i środowisku, stało się już naszą dobrą tradycją. W jedności ideowej potrafimy pracować dla kraju i dla siebie.

W okresie sprawozdawczym wzrosła znacznie aktywność organizacji polityczno-społecznych w naszym zakładzie. Poprzez szeroki udział członków partii w ich szeregach, ich osobiste zaangażowanie w szerokim froncie ideowego wychowawczego oddziaływania na załogę uzyskaliśmy trwałe wartości i dorobek.

Realizując Uchwałę Konferencji Zakładowej, podjętą w roku 1977 zintensyfikowaliśmy pracę w szkoleniu partyjnym i wprowadziliśmy do praktyki nowe formy. Od dwóch lat szkolenie to ma charakter otwarty, służy wzbogacaniu wiedzy politycznej i ideologicznej zarówno członków partii jak i bezpartyjnych. Czołowy aktyw wykładowców i lektorów doskonale pojmuje swoje obowiązki. Troszczy się o to, aby wiedza o historii narodu i jego partii, wiedza o kraju i jego drodze rozwojowej oraz szeroko pojęta wiedza marksistowska, utrwaliła postawy godne społecznej akceptacji, godne socjalistycznego sposobu życia i obyczajów. Równie ważnym elementem tego szkolenia to pośrednie i bezpośrednie oddziaływanie na postawy ludzkie i wyniki pracy.

Mimo znacznych osiągnięć w pracy ideowo-wychowawczej w nowej kadencji, należy w oparciu o zdobyte doświadczenia rozszerzać ofensywność i doskonalić system szkolenia partyjnego przez pełne wykorzystanie środków audiowizualnych.

Podnosić na wyższy poziom prace szkoleniowe z kandydatami i doskonalić system informacji wewnątrzpartyjnej. Propagować i rozwijać wśród członków partii czytelnictwo prasy partyjnej, poszerzać stale zakładowy aktyw propagandowy. Doskonalić propagandę wizualną na Wydziałach i Oddziałach, eksponować w większym niż dotychczas stopniu formy wyróżniania ludzi dobrej roboty.

Doskonalić i na wyższy poziom stawiać musi swoją pracę redakcja Gazety „Celuloza". Jako organ Samorządu Robotniczego na swoich łamach potępiać muzi przykłady negatywne, złą pracę, przejawy niegospodarności, zła organizację pracy. W swoich publikacjach w większym stopniu ukazywać ludzi służących jako wzory osobowe do naśladowania.

TOWARZYSZE DELEGACI

Ustępujące władze partyjne — Komitet Zakładowy — składa serdeczne, partyjne podziękowanie członkom partii, Egzekutywom POP, dyrekcji, organizacjom związkowym i społecznym za ich trud i zaangażowanie w pracy. Idziemy wspólną drogą, zmierzając do wspólnych celów. Dumni z osiągnięć, świadomi celów, pod kierownictwem Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wspólnie budujemy pomyślność socjalistycznej Ojczyzny.

UCHWAŁA

KONFERENCJI SPRAWOZDAWCZO - WYBORCZEJ ZAKŁADOWEJ ORGANIZACJI PARTYJNEJ W KOSTRZYŃSKICH ZAKŁADACH PAPIERNICZYCH

Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza Zakładowej Organizacji Partyjnej w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych po zapoznaniu się ze sprawozdaniem, referatem ustępującego Komitetu Zakładowego, proponowanym programem działania organizacji partyjnej na następną kadencję oraz wystąpieniem dyrektora KZP i głosami w dyskusji stwierdza:

a) Całokształt działalności KZ PZPR w kończącej się kadencji był zgodny z Uchwałami przyjętymi na ostatniej Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej w październiku 1977 r. oraz na Konferencji Sprawozdawczej w marcu br.

b) Uchwały VII Zjazdu PZPR i II Krajowej Konferencji Partyjnej oraz Uchwały kolejnych plenarnych posiedzeń KC, KW i KM PZPR, były zrealizowane i stanowiły podstawę działania Komitetu Zakładowego i Egzekutyw POP.

c) W wyniku realizacji programu partii w okresie sprawozdawczym nastąpiła dalsza poprawa w gospodarowaniu oraz pełniejsza integracja załogi z zakładem pracy.

Wyrazem uznania dla wkładu pracy Organizacji Partyjnej w zakresie sprawowania jej funkcji politycznej, inspiratorskiej i kontrolnej w całokształcie działalności zakładu, było ufundowanie przez załogę KZP, w 30-lecie Zjednoczenia Ruchu Robotniczego, sztandaru organizacyjnego w dniu 15 grudnia 1978 r.

W wyniku konsekwentnej realizacji przyjętych zakładowych programów partyjnych, nastąpiła dalsza aktywizacja członków partii, co umożliwiło unormowanie statusu organizacyjnego i uzyskanie prawidłowej dwustopniowej struktury.

W związku z tym dotychczasowe organizacje partyjne uzyskały rangę Podstawowych Organizacji Partyjnych, a Komitet Zakładowy prawo zatwierdzania Uchwał POP w sprawie przyjęć w szeregi partii.

Jednocześnie nastąpił wzrost jakościowy Zakładowej Organizacji Partyjnej, poprawił się styl i metody pracy.

Dla dalszej realizacji polityki partii w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych w świetle Wytycznych na VIII Zjazd, Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza zobowiązuje nowo wybrany Komitet Zakładowy oraz dyrekcję KZP do:

1) Przyjęcia wniosków zawartych w Referacie Programowym ustępującego Komitetu Zakładowego PZPR, Ramowego Programu Działania Organizacji Partyjnej na następną kadencję, jako wytyczne do dalszej pracy.

2) Zobowiązuje się Egzekutywę Komitetu Zakładowego do uzupełnienia Ramowego Programu Działania o wnioski z dyskusji na dzisiejszej Konferencji i przedstawienie do zatwierdzenia na Plenum KZ PZPR.

3) Przyjąć wnioski zawarte w wystąpieniu dyrektora KZP jako generalne założenia gospodarcze dla Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych na nową kadencję. Wnioski te winny stanowić główne wytyczne przy opracowaniu Programu Zabezpieczenia Zadań Techniczno-Ekonomicznych i Społecznych przedsiębiorstwa.

Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza Zakładowej Organizacji Partyjnej w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych

Kostrzyn n.O., 20 listopad 1979 rok

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Komputeryzacja kierunkiem postępu technicznego w papiernictwie (I)

W 1973 roku w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych rozpoczę to I etap praktycznego zastosowania informatyki tzn. EPD w zakresie gospodarki materiałowej, ka drowej oraz remontów.

Następnym etapem było wdrożenie automatycznego sterowania komputerowego produkcji papieru. Poważnym sukcesem KZP jest pierwszy jak do tej pory jedyny w krajowym przemyśle papierniczym, system komputerowy ACCU RAY 1180 S pracujący z powodzeniem na MP I.

Obecnie nasz zakład przygotowuje się do następnego etapu automatyzacji sterowania produkcją tzn. instalacji systemu mikrokomputerowego na MP 2. W przyszłości po zakończeniu rekonstrukcji i modernizacji, planuje się również objęcie automatycznym sterowaniem komputerowym Warzelni, Bielarni i Kotłowni Sodowej. Tak więc z komputerem i technikami cyfrowymi zdążyliśmy się już oswoić i nauczyliśmy się posługiwać nimi w codziennej pracy. Lecz mimo to zastanówmy się, co tak naprawdę wiemy na temat komputerów, komputeryzacji kompleksowej w przemyśle i zarządzaniu oraz wszystkich z tym związanych problemów i zagadnień, nie tylko technicznych lecz również społeczno-ekonomicznych.

Na to pytanie chcemy odpowiedzieć inicjując na łamach naszej gazety krótki cykl artykułów tematycznie związanych z tymi zagadnieniami, mając przy tym na uwadze, że zainteresuje on szerszy krąg naszych czytelników i pomoże w spopularyzowaniu pozornie tylko skomplikowanych spraw komputeryzacji wśród załogi naszego zakładu. Będzie to w pewnym sensie rodzaj encyklopedii komputerowej, a więc skromny tylko wycinek obszernej dziedziny nowoczesnej techniki mającej ogromne i prawie nieograniczone perspektywy rozwoju. Już obecnie w zdecydowany sposób wyznaczającej kierunki postępu technicznego w przemyśle na najbliższą i dalszą przyszłość oraz ingerujący w nasze codzienne życie, czy chcemy tego czy też nie. Z tych chociażby względów warto zapoznać się z tą interesującą, a dla niektórych wręcz pasjonującą tematyką.

KOMPUTER — PRZYJACIEL, POKORNY SŁUGA CZY WRÓG? Wśród tzw. szarych zjadaczy chleba istnieje podświadomie zakorzeniona i stara jak świat, nie zawsze wytłumaczalna, niechęć i wewnętrzny opór do wszelkich nowych i bardziej zaawansowanych, a tym samym trudniejszych do zrozumienia dziedzin nowoczesnej techniki. Tak zawsze było, jest... i z pewnością będzie.

One to sprawiają, że również komputery i wszystko co się z nimi wiąże jest przyjmowane z rezerwą i uważane za nowość raczej zbyt kosztowną, zbędną, a nawet zgubną dla ludzkości, bardziej za potencjalnego jej wroga niż dobrodziejstwo techniki mające ułatwić człowiekowi jego życie i pracę.

Innym negatywnym dla postępu czynnikiem jest niewątpliwie brak podstawowych wiadomości z zakresu budowy i zasad działania systemów komputerowych i samych komputerów oraz ich zalet i korzyści jakie niosą ze sobą techniki komputerowe. Brak podstawowej wiedzy w tym zakresie, a często pewnego rodzaju ignorancję wykazują nawet ludzie pozornie nieźle obeznani z nowoczesną techniką i jej osiągnięciami oraz stosujący je na co dzień. Niechęć do komputerów pogłębiają jeszcze coraz częstsze informacje prasowe świadczące o tym, że techniki komputerowe są wykorzystywane przez określone instytucje w sposób budzący w opinii społecznej więcej uczuć sprzeciwu aniżeli aprobaty, w zdecydowanie tendencyjnych celach i zamiarach politycznych skierowanych przeciwko jednostkom, grupom społecznym czy też całym narodom.

Biorąc ogólnie zespół tych czynników i objawów dezaprobaty, nie chęci czy wręcz oporów jest określany mianem tzw. „bariery psychologicznej", którą muszą pokonać wszystkie społeczeństwa przemysłowe wchodzące w wyższy stopień industrializacji oraz technicyzacji życia i stosunków społeczno-ekonomicznych.

(oprac. R. PIOTROWSKI)

W 62 rocznicę Rewolucji Październikowej

Wielki Październik a niepodległość Polski

62 lata minęło od dnia, gdy 6 listopada 1917 roku Czerwona Gwardia oraz rewolucyjne wojska garnizonu piotrogradzkiego i marynarki wojennej zajęły ważniejsze punkty miasta. A następnego dnia wieczorem na sygnał z krążownika „Aurora" rozpoczęto szturm Pałacu Zimowego, siedziby Rządu Tymczasowego. Trwały dni, które wstrząsnęły światem, jak pisał dziennikarz amerykański John Reed — naoczny świadek tamtych wydarzeń.

Od tego czasu każdy rok oddala nas od tamtych lat, lecz jednocześnie przybliża, poprzez lekturę opracowań naukowych, artystycznych uogólnień w literaturze, filmie i malarstwie — poprzez rocznicowe obchody Wielkiego Października każdego roku. Rocznice tym bardziej nam bliskie, że przypominają nam ważkie uwarunkowania historyczne, które zaważyły na podwójnym uzyskaniu niepodległości przez Polskę.

Rewolucja Październikowa — najważniejsze, przełomowe wydarzenie naszego stulecia, które pchnęło ludzkość na nowe tory rozwojowe — odegrała szczególnie doniosłą rolę w historii naszego narodu. Z jej zwycięstwem odzyskania przez Polskę niepodległości po przeszło stuletniej niewoli, jak i wyzwolenie z jarzma okupacji hitlerowskiej w toku zwycięskich ofensyw bohaterskiej Armii Radzieckiej w latach 1944—45.

Odrodzeniu się Polski wolnej i niezależnej utorował drogę bezprecedensowy w stosunkach międzynarodowych akt prawny — dekret Rady Komisarzy Ludowych z sierpnia 1918 r. W swym art. 3 nieodwołalnie anulował on, z inicjatywy Włodzimierza Lenina, wszystkie układy rządu byłego Cesarstwa Rosyjskiego dotyczące rozbiorów Polski jako sprzeczne „z zasadą samookreślenia narodów i rewolucyjnym poczuciem prawnym narodu rosyjskiego, który uznał niezaprzeczalne prawo narodu polskiego do niepodległości i jedności".

Stosunek młodej władzy radzieckiej do kwestii niepodległości Polski był wyrazem konsekwentnego wcielania w życie internacjonalistycznych założeń ideowych partii bolszewickiej, założeń, których poczesne miejsce zajmowała leninowska zasada uznająca prawo narodów do samostanowienia o swoim losie. Bez zwycięstwa Rewolucji Październikowej, bez odebrania władzy reakcyjnym klasom posiadającym i ujęcia jej przez robotników oraz warstwy z nimi współdziałające, jednocześnie — opowiedzenie się za wolnością Polski nie byłoby możliwe. Dekret, o którym mowa, jeszcze w toku trwającej nadal wojny światowej postawił mocarstwa sojusznicze przedrewolucyjnej Rosji przed faktem dokonanym o zasadniczym znaczeniu politycznym i prawnym. Fakt ten musiał być odtąd uwzględniany we wszystkich dalszych debatach na temat powojennego kształtu Europy. Potwierdził on też w całej rozciągłości słuszność linii generalnej działających w Polsce sił politycznych i społecznych od dawna już dążących do wspólnej z ludem rosyjskim — tak, jak w pamiętnych wydarzeniach lat 1905—1907 — walki przeciw caratowi.

Wielki Październik, rosyjska rewolucja socjalistyczna okazała się więc jednym z najistotniejszych czynników odrodzenia się państwowości polskiej, o którą nasz naród podzielony między trzech zaborców walczył przez długie lata niewoli. Stanowisko zajęte przez lud pracujący Rosji otwierało perspektywę ułożenia w przyszłości stosunków polsko-radzieckich na płaszczyźnie zrozumienia, zaufania i dobrosąsiedzkiej współpracy. Niestety, tej historycznej szansy ani wówczas, ani przez całe międzywojenne dwudziestolecie nie chciały wykorzystać kolejne rządy II Rzeczypospolitej, które wprowadziły kraj na równię pochyłą osamotnienia zakończonego klęską wrześniową.

Wnioski z tej gorzkiej lekcji historii zostały wyciągnięte w przełomowym dla naszego narodu okresie II wojny światowej, kiedy stawką była dla nas nie tylko wolność, lecz wręcz biologiczne przetrwanie. Uformowała się wówczas Polska Partia Robotnicza, która bratersiwo broni i trwały sojusz ze Związkiem Radzieckim uznała za nieodłączną część swojego programu walki o wyzwolenie narodowe i społeczne — i program ten potrafiła zrealizować. W tym samym kierunku zmierzał wysiłek patriotów polskich działających pod wodzą polskich komunistów na ziemi radzieckiej.

Wspólna z radzieckimi braćmi walka przeciw najeźdźcy hitlerowskiemu przyniosła nam wolność. Związany nierozerwalnym braterstwem broni z Armią Radziecką żołnierz polski uczestniczył w zdobyciu Berlina. Zdecydowane stanowisko rządu radzieckiego na konferencjach w Jałcie i Poczdamie zapewniło powrót do Macierzy prastarych ziem nad Odrą, Nysą Łużycką i Bałtykiem. Wejście na drogę budownictwa socjalistycznego otworzyło nam nowe perspektywy rozwojowe, umożliwiło włączenie rosnącego potencjału materialnego i duchowego naszego kraju do wspólnoty zjednoczonej marksistowsko - leninowską ideologią, zapewniło oparcie dnia dzisiejszego i przyszłości Polski na mocnych, niewzruszonych podstawach.

Nowi członkowie kierownictwa politycznego zakładu

I sekretarz KZ PZPR - Ireneusz Bukowski

Jak informowaliśmy w poprzednim numerze „Celulozy", Komitet Zakładowy PZPR w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych na posiedzeniu w dniu 26 października powołał na stanowisko I sekretarza KZ PZPR w KZP tow. Ireneusza Bukowskiego.

Ireneusz Bukowski urodził się 21 lipca 1941 roku w miejscowości Chodzież w rodzinie robotniczej. Tam też ukończył szkołę podstawową, a następnie rozpoczął naukę w Technikum Kolejowym Ministerstwa Komunikacji w Poznaniu na wydziale Ruchu i Przewozów Kolejowych. Technikum ukończył w 1960 roku i rozpoczął pracę zawodową w Polskich Kolejach Państwowych jako starszy asystent na Węźle PKP w Pile.

W następnych latach pracuje kolejno na stanowisku dyżurnego ruchu stacji kolejowych w Witnicy i Kostrzynie.

W Kostrzynie w 1971 roku awansuje na stanowisko starszego referenta dis. bhp na węźle kostrzyńskim. W szeregi Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wstępuje w roku 1966 w Kostrzynie, pełniąc szereg odpowiedzialnych funkcji partyjnych, m.in. od 1972 roku zostaje wybrany na I sekretarza OOP Stacji Kostrzyn, od 1974 roku jest sekretarzem POP Węzła Kostrzyn i sekretarzem KM PZPR w Kostrzynie.

Od roku 1975 I sekretarz KM PZPR w Kostrzynie i członek Plenum KW PZPR w Gorzowie Wlkp.

W 1976 roku skierowany zostaje na studia na wydziale społeczno-politycznym Wyższej Szkoły Nauk Społecznych przy KC PZPR w Warszawie, którą kończy z wyróżnieniem w 1979 roku.

Jako wyróżniony zostaje skierowany na miesięczną praktykę do Wyższej Szkoły Politycznej w Pradze. Od sierpnia 1979 roku pracuje w aparacie partyjnym KW PZPR w Gorzowie Wlkp. na stanowisku inspektora w Wydziale Organizacyjnym.

Mieszkańcem Kostrzyna jest od 1965 roku, żonaty, ojciec dwojga dzieci.

Na konferencji sprawozdawczo-wyborczej w dniu 20 listopada zostaje wybrany I sekretarzem KZ PZPR w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych na nową kadencję.

I sekretarz KZ PZPR w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych Ireneusz Bukowski.

FORUM MŁODYCH

3 listopada obradowała Miejska Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej. Zebrał się młodzieżowy aktyw naszego miasta, aby dokonać podsumowania działalności minionej kadencji, wyznaczyć nowe zadania, a także dokonać wyboru nowego Zarządu i komisji. Obrady Konferencji uważnie śledzili zaproszeni goście: przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego ZSMP w Gorzowie tow. **Tadeusz Berdowski**, sekretarz KM PZPR w Kostrzynie tow. **Jerzy Wanat**, I sekretarz KZ PZPR Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych tow. **Ireneusz Bukowski**, kierownicy kostrzyńskich zakładów pracy oraz działacze Związku Młodzieży Polskiej **Daniela i Maciej Kwiatkowscy.**

33 delegatów organizacji młodzieżowej reprezentujących kostrzyńskie zakłady i środowiska, dyskutowało nad ważkimi dla młodych ludzi sprawami i problemami z jakimi spotykają się w swojej pracy zawodowej i społecznej. Konfrontowali swoje doświadczenia, wymieniali uwagi. Żywa dyskusja wytworzyła się po przedstawieniu sprawozdania z 2-letniej działalności Zarządu Miejskiego ZSMP, którą przedstawił przewodniczący **Stanisław Suski.**

Znalazła się w nim ocena dwuletniej działalności Organizacja miejska ZSMP liczy 680 członków. W okresie sprawozdawczym przyjęto w jej szeregi około 350 członków. Powołanych zostało 10 kół, w tym 4 szkolne: 3 w Zasadniczej Szkole Zawodowej i KZP i 1 w ZSZ PKP, 4 koła osiedlowe i 2 koła zakładowe (PKP i Transbud). Włączono również jedno koło podlegające dotychczas pod PKS. Myśliborz do organizacji miejskiej. Działalność organizacji miejskiej opiera się na: 1 Zarządzie Zakładowym KZP skupiającym 8 kół wydziałowych i 3 szkolne (zrzeszających około 45 proc. członków organizacji), 7 kołach zakładowych (ZREMB, PZTB, RSZiZ, PGKiM, PKS, ZOZ, Transbud, PKP), 5 kołach osiedlowych i 1 samodzielnym kołem szkolnym.

Jednym z zadań stawianych przez ZSMP jest przygotowanie członków do wstąpienia w szeregi PZPR, a fakt wstąpienia powinien być dowodem dojrzałości politycznej i ideowej młodego człowieka, który stanowi zarazem uwieńczenie działalności ideowo-wychowawczej organizacji. W okresie sprawozdawczym zarekomendowano w szeregi PZPR 60 członków. Obecnie w miejskiej organizacji ZSMP jest 140 członków i kandydatów PZPR, co stanowi 21 proc. upartyjnienia.

Duży jest udział członków organizacji w pracach organów przedstawicielskich i organizacjach społecznych. Mandaty radnych MRN posiada 7 członków. Wkrótce po wyborach Prezydium ZM powołało Zespół Młodych Radnych, następnie poszerzono Zespół o młodzieżowych przedstawicieli w Samorządzie Mieszkańców i przewodniczących kół osiedlowych.

Szczególne miejsce w pracy organizacji młodzieżowej zajmuje działalność kształceniowa. Przebiega ona w dwóch poziomach: masowe kształcenie członków oraz oddziaływanie na młodzież niezorganizowaną, a także specjalistyczne kształcenie aktywu młodzieżowego.

Działalność społeczno-zawodowa prowadzona była m.in. w oparciu o program „Młodzież dla Postępu". Za 1979 r. organizacja miejska zdobyła I miejsce w województwie gorzowskim za całokształt działalności. Dużą rolę odegrało w tym sukcesie socjalistyczne współzawodnictwo pracy, TMMG.

Czyny produkcyjne opiewają na sumę 6,6 mln. zł, czyny społeczne na sumę 900 tys. zł. W ramach Ogólnopolskiej Niedzieli Czynu Młodzieżowego organizacja miejska, jej członkowie przepracował ok. 1000 roboczogodzin przy zagospodarowywania osiedla Mieszka I i Słowiańskiego. Ponadto około 6000 roboczogodzin przepracowano na rzecz zakładów pracy w ramach indywidualnych zobowiązań.

W zakresie udziału kostrzyńskiej młodzieży w sporcie i turystyce nastąpił w ostatniej kadencji wyraźny postęp. Był to udział w imprezach sportowo-rekreacyjnych zarówno na terenie zakładu, miasta jak wemu Zarządowi Miejskiemu

(Ciąg dalszy na str. 4)

Rocznicowe obchody październikowego święta w Kostrzynie

Bogaty i pełen treści ideowo-wychowawczych był tegoroczny program obchodów 62 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W Kostrzyńskich szkołach odbyły się wieczornice poświęcone historycznym wydarzeniom, konkursy wiedzy o Kraju Rad, okolicznościowe wystawy rysunków i gazetek wykonanych przez młodzież. Na lekcjach poświęconych Rewolucji młodzież zapoznawała się z historią walk rewolucyjnych.

Miejski Międzyzakładowy Dom Kultury zorganizował Dni Filmu Radzieckiego w kostrzyńskich kinach. Starannie dobrany repertuar budził duże zainteresowanie społeczeństwa. W Dniach Filmu, przewidziany jest konkurs na znajomość treści obejrzanych filmów.

W dniu 7 listopada w Szkole Podstawowej nr 1 im. gen. Karola Świerczewskiego odbyło się uroczyste podsumowanie Ogólnopolskiego Obozu Rodziny Walterowców, który odbył się w Kostrzynie w drugiej połowie lipca br. Spotkanie działaczy z młodzieżą walterowską w rocznicę Wielkiego Października stało się jeszcze jedną okazją uczczenia pamięci postaci legendarnego gen. Waltera, żołnierza rewolucji, bohatera trzech narodów, wielkiego patrioty i internacjonalisty. Z tej okazji na spotkanie z młodzieżą i wychowawcami przybyli: członek egzekutywy KW PZPR w Gorzowie, prezes ZW ZBoWiD — **Lech Kosiorowski**, urzędujący prezes ZW ZBoWiD w Gorzowie — płk **Zbigniew Pietrowski**, I sekretarz KM PZPR w Kostrzynie — **Józef Żarski**, naczelnik miasta w Kostrzynie — **Zbigniew Cedro** oraz dyrektor ZW LOK w Gorzowie — ppłk **Stanisław Burda**, wierni przyjaciele walterowskiej młodzieży, których wkład pracy zadecydował o sprawnym funkcjonowaniu obozu — przedstawiciele Śląskiego Okręgu Wojskowego i kostrzyńscy zbowidowcy. Wśród obecnych redaktor **Janusz Trzcianka**, z którego inspiracji i dzięki osobistej energii rozwinął się ruch walterowski w kraju.

Nauczyciele poinformowali zaproszonych gości o uzyskanych wynikach wychowawczych II Ogólnopolskiego Obozu Walterowców, poprzez przybliżenie młodzieży sylwetki patrona szkoły i poprzez szereg imprez turystycznych o wysokich walorach ideowo-wychowawczych. Udana impreza o zasięgu centralnym pozwoliła na aktywny wypoczynek ponad stu osobowej grupie młodzieży z całego kraju.

W uznaniu za wkład pracy, wychowawcy obozu otrzymali dyplomy i listy pochwalne przyznane przez ZW ZBoWiD w Gorzowie i KM PZPR w Kostrzynie. Na zakończenie młodzież wystąpiła z krótkim montażem słowno-muzycznym o treściach związanych z sylwetką patrona szkoły.

W godzinach wieczornych przed pomnikiem poległych marynarzy radzieckich w centrum miasta zameldowała się sztafeta młodzieży. Bieg sztafetowy dla uczczenia 62 rocznicy Wielkiego Października odbył się na trasie z Chojny do Kostrzyna. W sztafecie uczestniczyła młodzież z obu miast.

Przy świetle pochodni odbyła się uroczystość złożenia wieńców przez delegacje kostrzyńskich zakładów pracy i instytucji.

W dniu 12 bm. w klubie Szpitala Miejskiego odbył się wieczór poezji radzieckiej, tradycyjnie jak co roku nazywany „Wieczorem przy samowarze". Wykonawcy — pracownicy Szpitala Miejskiego dostarczyli słuchaczom wiele wrażeń estetycznych.

(CS)

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Forum Młodych

(Ciąg dalszy ze str. 3)

i na imprezach wojewódzkich i ogólnopolskich.

Dyskusja delegatów uzupełniła, a także przedstawiła inne problemy nurtujące młodych ludzi naszego miasta. Wiele jest jeszcze spraw, które nowy Zarząd Miejski ZSMP winien uwzględnić w swojej działalności w nowej kadencji. Następnie przewodniczący Zarządu Wojewódzkiego ZSMP Tadeusz Berdowski pozytywnie ocenił działalność miejskiej organizacji młodzieżowej Kostrzyna

Po dyskusji ogłoszono wyniki wyborów do nowego Zarządu Miejskiego. Nowy Zarząd liczy 19 osób, a przewodniczącym został wybrany ponownie Stanisław Suski. Nowemu Zarządowi Miejskiemu ZSMP w Kostrzynie należy tylko życzyć owocnej pracy w nowej kadencji.

Po kampanii Sprawozdawczo-Wyborczej w kołach ZSMP

Kampania sprawozdawczo-wyborcza w kołach wydziałowych zakończyła się z początkiem września. Należy stwierdzić, że organizacje wydziałowe z całą powagą i szacunkiem podeszły do zebrań. Na zebraniach przyjmowano nowych członków. Na zebraniu sprawozdawczo-wyborczym koła Przetwórstwa udzielono rekomendacji w poczet kandydatów PZPR jedenmu z członków Koła ZSMP.

Podajemy składy osobowe Zarządów Kół:

1. Wydział Mechaniczny — przewodniczący koła kol. Andrzej Gorzelak, z-ca kol. Kazimierz Chciuk, skarbnik kol. Elżbieta Klek.

2. Administracja — przewodnicząca kol. Elżbieta Miszczuk, z-ca kol. Ewa Borucka, skarbnik kol. Danuta Worotnicka.

3. Transport — przewodniczący kol. Zbigniew Rolnicki, z-ca kol. Jerzy Rogal, skarbnik kol. Zenon Dzikowski.

4. WWI — przewodniczący kol. Jan Czarnecki, z-ca kol. Wiesław Stec, skarbnik kol. Marek Skrzypczak.

5. Przetwórstwo — przewodniczący kol. Janusz Suski, z-ca kol. Jerzy Borysiewicz, skarbnik kol. Jadwiga Suska.

6. Automatyka — przewodniczący kol. Henryk Zieliński, z-ca kol. Roman Rysiewicz, skarbnik kol. Zofia Kalinowska.

7. Obróbka Papieru — przewodnicząca kol. Grażyna Brzozowska, z-ca kol. Joanna Stankiewicz, skarbnik kol. Krystyna Sobka.

8. Celulozownia — przewodnicząca kol. Wiesława Zakrzewska, z-ca kol. Andrzej Fryczyński, skarbnik kol. Halina Ząbkowska.

II Zakładowa Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza ZSMP

Październik bieżącego roku kończy dwuletnią kadencję w kołach i Zarządzie Zakładowym ZSMP w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych. Celem kampanii sprawozdawczo-wyborczej było przeanalizowanie dotychczasowej pracy, określenie zadań i kierunków dalszej działalności na najbliższą kadencję oraz wybór Zarządów i Komisji Rewizyjnej i delegatów na Konferencję Sprawozdawczo-Wyborczą Zarządu Miejskiego ZSMP. Okres działania ZSMP potwierdził potrzebę oraz słuszność istnienia jednej i wspólnej organizacji młodzieżowej pracującej i uczącej się miast i wsi, pogłębił integrację młodego pokolenia umocnił przez wspólne działanie i aktywne włączanie młodzieży do realizacji programu partii range Związku w życiu kraju i poszczególnych środowiskach.

Otwierając Konferencję Sprawozdawczo-Wyborczą organizacji zakładowej ZSMP przewodniczący Zarządu Zakładowego powitał przybyłych gości: I sekretarza Komitetu Zakładowego PZPR **Ireneusza Bukowskiego**, dyrektora naczelnego Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych **Kazimierza Rapacza**, przedstawiciela ZW ZSMP tow. **Marka Pospiesznego**, przewodniczącego ZM ZSMP tow. **Stanisława Suskiego**, przewodniczącego Rady Zakładowej KZP tow. **Stefana Sawickiego**.

Wyróżnienia dla najaktywniejszych

Na przewodniczącego Prezydium wybrano tow. **Ryszarda Paprockiego**, który sprawnie poprowadził obrady Konferencji. Po wybrnie Komisji i przegłosowaniu składów osobowych przystąpiono do realizacji porządku obrad, którego pierwszym punktem było przedstawienie sprawozdania z działalności organizacji za lata 1977—1978. Sprawozdanie przedstawił przewodniczący ustępującego Zarządu tow. **Bogusław Dadok**. Przedstawiamy fragmenty sprawozdania.

„Kończymy naszą kadencję w okresie szczególnym dla nas wszystkich, dla całego kraju. Jesteśmy współuczestniczami i świadkami dokonań partii zmierzających do unowocześnienia naszej gospodarki narodowej, do podniesienia rangi instytucji społeczno-politycznych. Działaliśmy w oparciu o Uchwały VI i VII Zjazdów PZPR. Urzeczywistniliśmy swoje działania w oparciu o Wytyczne wynikające z Plenów KC PZPR, Uchwał Plenów Zarządu Głównego Wojewódzkiego ZSMP oraz Krajowej Konferencji Młodzieży.

Rok 1978 uznaliśmy okresem konstruktywnej realizacji podjętych zadań, sumiennego rozliczenia się z realizacji uchwalonych programów. Aktywność i zaangażowanie w codziennej pracy są najlepszymi sprawdzianami członków naszego Związku. Hasło „Od nas zależy dorobek i autorytet Związku" jest odzwierciedleniem siły i mobilizacji naszej organizacji. Naszym zadaniem — zadaniem Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej — jest kształtowanie i wychowywanie młodego pokolenia Polaków w duchu gorącego patriotyzmu i internacjonalizmu. Pokolenie, które świadomie uczestniczy w procesie ideowo-wychowawczym i społeczno-gospodarczym, kierowanym przez PZPR.

Jesteśmy kontynuatorami najlepszych tradycji naszych poprzedników, którzy zapisali piękne karty historii walki i odbudowy naszej socjalistycznej Ojczyzny. Organizujemy młodzież do coraz lepszej pracy, uczymy odpowiedzialności, umiejętności zespołowego działania, poszanowania praw i zasad globalnego umiłowania Ojczyzny i gotowości do najwyższych poświęceń. Jesteśmy mocnym ogniwem międzynarodowego frontu walki młodzieży świata przeciw imperializmowi, o pokój, o przyjaźń między narodami świata o postęp społeczny.

Organizacja nasza na przestrzeni minionej kadencji odniosła istotne sukcesy organizatorsko-wychowawcze. Z potężniejącą siłą uczestniczymy w ogólnopolskim procesie realizacji uchwał VII Zjazdu PZPR. W istotnych osiągnięciach na tym polu nasza organizacja ma swój niezaprzeczalny wkład. Rozwijający się stale ruch socjalistycznego współzawodnictwa pracy, Turnieje Młodych Mistrzów Techniki, Turnieje Młodych Mistrzów Gospodarności, patronaty nad stanowiskami pracy brygady jakości, Olimpiady Wiedzy Społeczno-Politycznej osiągnęły wysokich wyników w pracy zawodowej i społecznej — to konkretne efekty pracy organizacji ZSMP naszego zakładu.

Przyjęliśmy na siebie obowiązek i współodpowiedzialność za przyszłość naszej Ojczyzny. Przyjmujemy na siebie coraz to trudniejsze zadania, które chcemy wykonać tak, aby nie zawiedzieć PZPR.

Kończąca się kadencja w opinii Zarządu Zakładowego i KZ PZPR należy uznać za pomyślną. W okresie tym powołaliśmy do życia 3 koła. Zdobyliśmy IV miejsce we współzawodnictwie młodzieżowym prowadzonym przez Radę Młodzieżową ZPP. Złoty Medal TMMG, indywidualne odznaczenia przyznane przez ZW ZSMP. Wyróżnienia te traktujemy jako wyróżnienie naszej organizacji".

W czasie trwania kadencji w ZSMP zaszły zmiany. Aktualnie organizacja liczy 284 członków. W stosunku do młodzieży pracującej w naszym Zakładzie procent zorganizowania wynosi około 33 proc. Na 284 członków organizacji ZSMP członkami lub kandydatami PZPR jest 73 co stanowi 26 proc.

Ważnym czynnikiem wychowawczym przynoszącym konkretne efekty ekonomiczne i moralne jest udział członków ZSMP w czynach społecznych i produkcyjnych. Duży udział młodzieży w czynach partyjnych i podczas niedziel czynu młodzieżowego świadczy, że młodzi aktywnie uczestniczą w życiu społeczno-gospodarczym Zakładu i miasta. W okresie kończącej się kadencji członkowie organizacji w czynie produkcyjnym wykonali produkcję na ogólną kwotę 3.826.574 zł. W czynie społecznym wypracowano wartość 986.426 zł. W czynach społecznych i produkcyjnych brało udział ogółem 268 członków naszej organizacji. Jest to liczba niewystarczająca biorąc pod uwagę stopień zorganizowania. Koła ZSMP muszą zwiększyć działania w tym zakresie jako że czyny społeczno-produkcyjne są ważnym elementem wychowawczym i integrującym młodzież.

W nowej kadencji musimy uzmysłowić wszystkim członkom organizacji, że chcąc pełnić funkcje współgospodarza zakładu musimy w sposób trwały i autentyczny umacniać siłę związku, przejawiającą się w dobrej pracy zawodowej wszystkich członków organizacji.

Nasza organizacja nie będzie autentycznym członkiem Samorządu Robotniczego, jeśli będzie zgłaszała tylko wymagania i żądania w sprawie formalnych uprawnień dla organizacji, dla młodzieży, zaś w sposób niepełny i niedostateczny podejmowała będzie najważniejsze działania ekonomiczno-społeczne zakładu.

Najlepsza legitymacja naszej samorządności i funkcji współgospodarowania musza być efekty naszej działalności przede wszystkim w sferze pracy i postępu.

Wychodząc z tych przesłanek traktujemy program „Młodzież dla Postępu" jako środek dalszego umacniania naszej funkcji w organach Samorządu Robotniczego oraz metoda wyprzedzania środków materialnych i finansowych koniecznych do częściowego zaspakajania potrzeb młodzieży i tak w okresie roku 1978/79 brało udział w Turnieju Młodych Mistrzów Techniki ogółem 77 naszych członków. Efekty ekonomiczne uzyskane z TMMT wynosza 2.950 tys. zł.

Najważniejszym czynnikiem dobrego wejścia w ten program jest adaptacja młodego pracownika w środowisku działu i zakładu, ma to niewątpliwy wpływ na aktywność społeczną i zawodową młodego pracownika. Jednym sposobem na to jest stworzenie odpowiedniego klimatu na stanowiskach pracy. Temu celowi służy prowadzony przez naszą organizację Plebiscyt i Tydzień Nauczyciela i Wychowawcy Młodzieży. W 1978 r. organizacja uznała za najlepszych wychowawców: **Raj munda, Gruszkę, Bronisława Wejdygę i Michała Paszkowskiego.**

W bieżącym roku najlepszymi wychowawcami okazali się: **Ryszard Kowalski, Michał Paszkowski, Tadeusz Romański, Józef Koropczuk.**

Działania te w dużym stopniu przyczyniają się do lepszej adaptacji społeczno-zawodowej młodych pracowników, zarazem niosąc im większą i życzliwą pomoc ze strony orzeczołonych. Duże znaczenie ma plebiscyt na „Najlepszego pracownika-kolegę", współzawodnictwo o tytuł Młodego Fachowca, Młodego Mistrza Organizacji. W plebiscycie na „Najlepszego pracownika-kolegę" brało udział 246 młodych pracowników. Najlepszymi okazali się m. in.: **Grażyna Brzozowska, Henryk Zieliński, Jan Czarnecki, Stanisław Suski, Jerzy Borysiewicki.**

Tytuł Młodego Fachowca zdobyli: **Janusz Suski, Czesław Łankowski, Grażyna Brzozowska, Tadeusz Szatkowski, Józef Bednarek.** Tytuł Młodego Mistrza Organizacji zdobyli: **Ryszard Paprocki i Jan Czarnecki.** Odznaczenia I, II, III stopnia Młodzież dla Postępu otrzymali m. in. **Jan Czarnecki, Czesław Łankowski, Grażyna Brzozowska, Teresa Łukasiewicz, Janusz Suski, Bożena Ratajczak.**

Pod względem działalności kulturalno-oświatowej ubiegła kadencję musimy określić jako niezbyt udaną. Musimy stwierdzić, że decydującą sprawą w tym układzie był brak inicjatywy samej młodzieży. W zakresie działalności sportowej i turystyczno-rekreacyjnej nasza organizacja może poszczycić się osiągnięciami. Łącznie z Radą Zakładową prowadziliśmy Snartakiadę Zakładową. Braliśmy udział w Snartakiadzie Pełnoletnich. W działalności turystyczno-krajoznawczej Zarząd Za

Wyróżnienie dla aktywistów ZSMP wręcza przewodniczący ZW ZSMP Tadeusz Berdowski.

(Ciąg dalszy na str. 5)

»Życie na gorąco«

Przy pracy

Decydują o całokształcie działalności przedsiębiorstwa a ściśle o wynikach tej działalności. Produkt finalny w postaci celulozy, papieru, czy też jego przetworów jest na sklepowych półkach anonimowy, lecz w trakcie wytwarzania składa się na niego praca całych setek ludzi zatrudnionych w produkcji bezpośrednio i w innych służbach pomocniczych. Tak więc od rzetelności, wysokiej jakościowo pracy i zaangażowania zależy czy nasz produkt będzie wysokiej jakości.

Bardzo często w naszych fotoreportażach przedstawiliśmy efektowne zdjęcia skomplikowanych maszyn i ludzi z obsługi, stwarzając tym samym złudzenie, że tylko ta praca decyduje głównie o sukcesach produkcyjnych. Niemal przyzwyczailiśmy się, że praca w KZP to maszyny papiernicze w wysokim stopniu skomplikowane z zainwestowanym układem maszyny cyfrowej — mniej obeznanego widza — swoimi wielkościami.

Dziś proponujemy spojrzeć inaczej. Korzystając z propozycji zakładowego fotografa przedstawiamy czytelnikom kilka zdjęć ukazujących pracę w mniej efektownych ujęciach, lecz równie ważną w przedsiębiorstwie. Zdjęcia do tego tematu powstawały w różnych okresach czasu i były wykonywane w różnych punktach zakładu. Pozornie brak jest ściśle tematycznego związku między nimi — ale tylko pozornie — posiadają jedną ważną cechę i wspólną, ukazują ludzi w codziennym działaniu. Ludzie przy pracy czyli takie kostrzyńskie „życie na gorąco" z tą różnicą że prawdziwe.

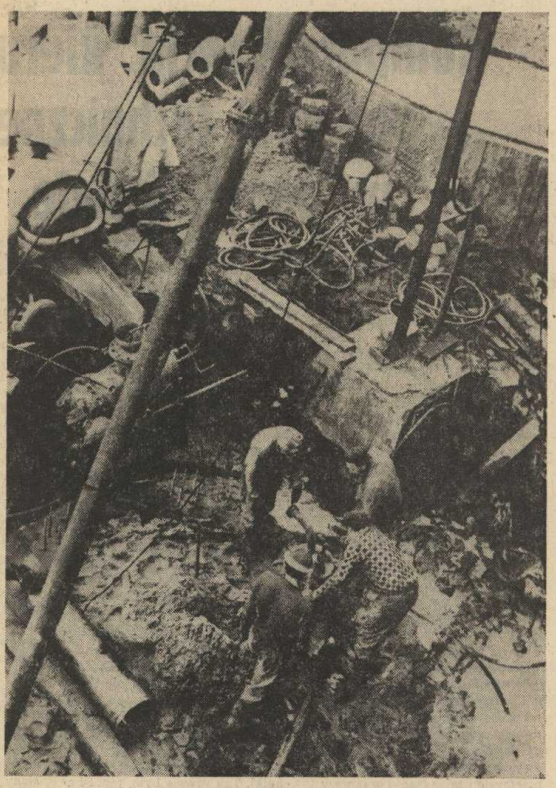

Celulozownia — prace remontowe przeprowadzać trzeba w każdych warunkach.

Wydz. Mechaniczny — zniszczony element rurociągu należy odciąć za pomocą palnika acetylenowego. Po przyspawaniu nowego „kolana" i włączeniu w ciąg technologiczny naprawa będzie zakończona.

Papiernia — dlaczego kontrola jakości odesłała swój podłoża do kredowania na maszyny papiernicze? Obsługa MP i analizuje przyczyny powstania wad w papierze.

Papiernia — stanowisko czyszczenia koszulki wału sączącego — pozostaje tylko zwiększyć naciąg łańcucha i będzie można uruchomić urządzenie ponownie.

Przetwórstwo — sprawnie trzeba odbierać przesuwające się strumieniem torebki — na opakowania czeka rynek.

Przetwórstwo — zgrzewarka opakowań z tomofanu. W takich opakowaniach powstrzymują do odbiorców obrusy papierowe.

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Odwiedziny w Państwowym Domu Dziecka w Dębnie

Wszelkie działania płynące z serca, z troski o los drugiego człowieka zyskują uznanie. Jest to tym cenniejsze gdy podejmuje takie działania młodzież, która wkracza w dorosłe życie i wrażliwa jest na ludzkie sprawy. Chciałabym przedstawić naszym czytelnikom akcję uczniów klasy V a Technikum Chemicznego przy Zespole Szkół. Drużyna harcerska tej klasy im. Janusza Korczaka złożyła wizytę dzieciom z Państwowego Domu Dziecka w Dębnie Lubuskim. Nie bez znaczenia na swego patrona i wzór do naśladowania obrali harcerze Janusza Korczaka. Poświęcił on przecież swoje pracowite życie dzieciom bez domnym, sierotom, tym, które najbardziej potrzebują ciepła, troski, po prostu serca.

Harcerze postanowili odwiedzić wychowanków Państwowego Domu Dziecka. Przedtem wraz ze swoją wychowawczynią Celiną Dudą za pieniądze zebrane wśród uczniów Zespołu Szkół oraz grona pedagogicznego kupili zabawki, książki, drobne upominki dla dzieci.

Uprzedzenie o wizycie dzieci zgotowały dla swoich nowych przyjaciół gorące przyjęcie. Każde z dzieci otrzymało drobny upominek. Było wiele konkursów, gier, zabaw. Bardzo szybko, w serdecznej atmosferze upłynęło kilka godzin. Najbliższe spotkanie wyznaczono sobie na 6 grudnia. Zawarte podczas pierwszej wizyty znajomości i przyjaźnie będą się utrwalały.

Uczniowie tej klasy zrzeszeni w HSPS znani są na terenie szkoły nie tylko z tej akcji. Przez kilka lat pobytu w szkole dali się poznać. Pomoc ludziom starszym, odwiedziny dzieci w szpitalu, praca społeczne na rzecz szkoły i miasta, to tylko niektóre działania bardzo aktywnej społecznie klasy. Pomocą i swoim doświadczeniem służy im wychowawczyni Celina Duda, która wiele z tych akcji inicjuje.

Harcerze chcieliby, aby takie akcje nie były sporadyczne. Winny się one stać tradycją. Stąd też wyszli oni z propozycją przykazania ciekawych form działalności klasom młodszym i szkolnemu kołu PCK. Kontynuowanie takiej działalności jest bardzo pożądane. Wychowankowie Domu Dziecka serdecznie to odbierają a uśmiech na ich twarzach jest najlepszym tego dowodem. Warto też, by do tej akcji przyłączyli się również zakład opiekuńczy Zespołu Szkół Kostrzyńskie Zakłady. Papiernicze, także zakładowe koło Towarzystwa Przyjaciół Dzieci. Codzi tu o pomoc w drobnych sprawach, chociażby sprawa auto busu na dojazd do Dębna.

Uczniowie Va Technikum Chemicznego na uroczystym apelu szkolnym przekażą swoją działalność młodszym uczniom. Dobrze więc, że piękna inicjatywa, płynąca z serca będzie kontynuowana, a kończący się Międzynarodowy Rok Dziecka jest tylko okazją dla zapoczątkowania takich i podobnych im działań na rzecz dzieci.

(l.s.)

Spotkanie w Państwowym Domu Dziecka utrwalił na fotografii uczeń klasy Va W. Przywara.

Wszyscy jesteśmy odpowiedzialni za rozwój socjalistycznej Ojczyzny

Pod tym hasłem przebiegały obrady Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej Podstawowej Organizacji Partyjnej Węzła PKP Kostrzyn.

50 delegatów na konferencję wybranych uprzednio na zebraniach sprawozdawczo-wyborczych w sześciu Oddziałowych Organizacjach Partyjnych obradowało nad określeniem nowych zadań, a także dokonało podsumowania działalności w minionej kadencji.

W konferencji uczestniczyli zaproszeni goście: I sekretarz KM PZPR w Kostrzynie — **Józef Zarski**, sekretarz Urzędu Miejskiego — **Jan Czerski**, dyrektor Rejonowej Dyrekcji Kolei Państwowych w Zielonej Górze — **Zygmunt Gościniak**.

Na przewodniczącego konferencji wybrany został **Ryszard Gwizdek**, który sprawnie przeprowadził obrady. Dokonano wyboru Komisji Wyborczej, Mandatowej, Wnioskowej.

Następnie I sekretarz POP Węzła Kostrzyn tow. **Zbigniew Zawadzki** złożył sprawozdanie Egzekutywy w którym przedstawił 2-letni okres działalności POP. Tow. Zawadzki mówił m. innymi o czynach społecznych i zobowiązaniach podjętych przez kolejarzy dla uczczenia 35-lecia Polski Ludowej, które osiągnęły wartość 753 tys. złotych. W ciągu niniejszej kadencji Padstawowa Organizacja Partyjna powiększyła swe szeregi. Obecnie liczy 202 członków i kandydatów PZPR skupionych w sześciu Oddziałowych Organizacjach Partyjnych. Jest to wzrost od ostatniej konferencji sprawozdawczo-wyborczej o 42 towarzyszy.

Wiele miejsca w pracy POP poświęcono szkoleniom partyjnym. POP węzła Kostrzyn posiada własny zespół szkolenia partyjnego, wszyscy z ukończonym WUML-em. Wykładowcy szkolenia partyjnego w przygotowywaniu się do zajęć korzystają z materiałów znajdujących się w bibliotece POP, która jest systematycznie uzupełniana nowymi, ciekawymi pozycjami. Na szczególne wyróżnienie wśród lektorów zasługują tow. Marcin Mazan, Marian Szulc.

Zacieśniono współpracę POP z organizacją młodzieżową ZSMP na Węźle. Koło ZSMP na Stacji Kostrzyn otrzymało prawo rekomendacji swych członków w szeregi PZPR. Z uwagą śledzone są problemy młodych pracowników, służy się im pomocą i doświadczeniem, co dodatnio wpływa na przywiązanie się młodego pokolenia do zawodu kolejarza i przyczyni się do zmniejszenia fluktuacji kadr. Jest to ważny czynnik dla zmniejszenia braków w zatrudnieniu.

Egzekutywa POP odbyła w okresie sprawozdawczym 28 posiedzeń, na których analizowane były zagadnienia pracy partyjnej w poszczególnych Organizacjach Partyjnych.

Wykonawstwo zadań nałożonych na poszczególne jednostki organizacyjne Węzła przedstawia się zadawalająco. Niektóre zadania mające decydujący wpływ na pracę Węzła, a w konsekwencji na pracę kolei zostały wykonane z nadwyżką. I tak: stacja Kostrzyn na 9 miesięcy wykonała załadunek masy towarowej z własnego nadania w 128,7 proc., załadunek wagonów 101,7 proc., załadunek statystyczny wagonów w 124 proc., średni postój wagonów na plan 23,4 godz. wykonano 21,7 godz. co oznacza poprawę o ok. 5 proc. Ilość zestawionych pociągów na dobę wykonano w 105,2 proc.

Lokomotywownia Kostrzyn plan na 1979 r. w zakresie trakcji parowej w ruchu pasażerskim wykonała 90—152 proc. natomiast w ruchu towarowym wykonanie w granicach 98 proc. Nie wykonano planu w trakcji spalinowej z uwagi na brak wystarczającej ilości lokomotyw potrzebnych do wykonawstwa planu. Związane to jest z zatrudnieniem lokomotyw spalinowych na magistrali odrzańskiej. Pozostałe jednostki organizacyjne zadania nałożone na 1979 r. za 9 miesięcy wykonały.

Konferencja wybrała nowe władze POP. I sekretarzem wybrany został Zbigniew Zawadzki.

(l.s.)

Charakterystyka postaw rodziców wobec wychowania dzieci

Z okazji Międzynarodowego Roku Dziecka dużo mówi się i pisze o kulturze wychowania. Zastanówmy się i my trochę nad tym naprawdę ważnym zagadnieniem. Uważamy, że ogromna większość rodziców kocha swoje dzieci, zapewnia im dobre warunki materialne, dba o ich zdrowie. Ale wychowywać nie wszyscy jednak umieją, ba, nawet nauczyciele, którzy studiowali pedagogikę popełniają nie raz kardynalne błędy wychowawcze.

Najważniejsze, co można i trzeba dać dziecku, to poczucie własnej wartości. Dziecko szuka miłości, zadowolenia, spokoju, pomocy i szczęścia u swych najbliższych, a są nimi rodzice.

Rodzice powinni rozumieć te potrzeby dzieci. W początkowym okresie życia dziecko spostrzega matkę i ojca jako jedną całość, mimo że bezpośrednio znajduje się pod opieką matki. Stopniowo w miarę rozwijania się świadomości dziecko odróżnia ojca od matki rozpoznając w nich osoby niezależne od siebie.

Od drugiego roku życia uczucie, które dziecko ma od ojca krystalizuje się, mówimy, że ojciec coraz bardziej wchodzi w życie dziecka. Jednak zanim do tego dojdzie, ojciec wydaje się być dziecku narzucony, jakby konkurował z nim i dlatego „należy go zwalczać" Dla ojca jest to zatem wazny moment, ponieważ jeśli nie będzie umiał dać się kochać może dojść do konfliktu pomiędzy nim a dzieckiem, ojciec może wydać się dziecku wrogiem. Bywa, że taki obraz ojca dziecko może nosić przez całe życie.

W początkowym okresie życia ojciec wpływa na dziecko poprzez matkę. Kobieta kochana i szczęśliwa, bez specjalnych kłopotów daje dziecku uczucie zdrowe, pogodne, zrównoważone i spokojne Mężowie są często powodem tego, że matki są niedobre w stosunku do dziecka. Tak więc dla dobra rozwoju dziecka ojciec powinien wspierać matkę w trudnej roli wychowawczej, wzmacniać jej samopoczucie. Aby dziecko akceptowało łatwiej obojga rodziców, matka powinna mieć takie samo prawo w stosowaniu sankcji wobec dziecka jak i ojciec. Zadaniem ojca jest w tym względzie, popieranie zawsze matki.

Skoro mowa o karach, pamiętajmy: nie karze się jednakowo za takie samo przewinienie dziecka mało wrażliwego i nadwrażliwego. Podobnie w wypadku przewinienia kara będzie cięższa dla dziecka starszego (nie młodszego), gdyż dziecko starsze ma lepsze pojęcie o swojej odpowiedzialności. Kara powinna zawsze odnosić się do faktów aktualnych, a nie dawnych przewinień, powinna być zwięzła, ponieważ przemowy i rozwlekłe napomnienia niewiele skutkują; dalej, powinna być umiarkowana, wymierzona powściągliwie i rozważnie bez brutalności czy nadmiernej łagodności.

Tak rozumiana kara nie jest tylko formalnością, ale wpływa na zmianę psychiki dziecka, zmienia je i bogaci wewnętrznie.

Dziecko ma dużo problemów i interesuje się wieloma szczegółami, które nie mają znaczenia dla dorosłych, nie można ich jednak lekceważyć, ponieważ są one częścią jego osobowości. Należy dziecka słuchać uważnie i rozumować z nim bezpośrednio, a takie ono będzie w stosunku do nas.

Często obserwujemy, że jeden z rodziców chciałby, aby dziecko możliwie szybko zachowywało się jak człowiek dorosły, podczas gdy drugi rodzic boleje nad utratą dziecięcego sposobu bycia i życia. Odnosi się wrażenie, że niektórzy rodzice poprzez naglenie do wydorośleńia dziecka, chcą szybciej uwolnić się od kosztów materialnego utrzymania, zaś inni okres dorastania wydłużają i pragną być z dzieckiem jak najdłużej. Zarówno jedno jak i drugie dążenie nie wydaje się być słuszne. Rozwoju dziecka nie należy ograniczać, ani też mechanicznie przyśpieszać. Trzeba brać pod uwagę możliwości biologiczne i psychiczne dziecka.

Utarło się przekonanie, że ojciec stanowi model do naśladowania i identyfikowania się z synem, a matka z córką. Przekonanie to nie jest słuszne, matka bowiem może być dla syna wzorem kobiety, tak samo jak ojciec dla córki wzorem mężczyzny. Chcąc być modelem przywiązania do siebie zarówno córki, jak i syna najważniejsze, abyśmy w wychowaniu dążyli do przedstawienia dziecku obrazu rodzica godnego podziwu, bogatego duchowo a jednocześnie zdolnego do pokonywania przeciwności życia.

EUGENIA CHYŻA

Sprawy znane i nieznane w obszarach nauki i techniki (IV)

Jeszcze na początku XX wieku można było dane odkrycie lub wynalazek przypisać określonemu człowieko wi (odkrywcy lub wynalazcy). Współcześnie najczęściej próbujemy dojść, kto położył największe usługi do osiągnięcia efektu: jemu przyznajemy sławę i zapisujemy na trwałe jego nazwisko do historii nauki.

Laureat Nagrody Nobla w dziedzinie elektroniki Charlec C. Townes pro testuje przeciwko takiemu postępowaniu: „Stanowczo za często spoglądając z perspektywy czasu na jakieś odkrycie czy wynalazek, skracamy jego okres rozwoju do naglego objawienia nawiedzającego w pewnym momencie uczonego czy wynalazcę. Przez to wydaje się nam, że odkrycia czy wynalazki są czymś zadziwiającym czy mitycznym, podczas gdy w rzeczywistości są one rezultatami szeregu młodych niepewnych kroczków istot żywych ludzkich... Co rzeczywiście jest cudowne, to fakt, że wiedzę naukową można tak owocnie akumulować. Jeden pomysł wspólnie z drugim umożliwia realizowanie lub zrozumienie trzeciego. Wkrótce powstaje rzeczywiście imponująca i skomplikowana całość, chociaż poszczególne kroki do jej zrealizowania były proste i pospolite...".

Można się z tym zgodzić, jednakże w wielu przypadkach „kroczki" były kamieniami milowymi na drodze rozwoju nauki i wymagały geniuszu. Przykładem mogą służyć odkrycia Newtona czy Einsteina, na którego dorobku naukowym opiera się współczesna fizyka. Jest to fizyka ciała stałego, świat mikrofal, mikrodrgań i mikrostruktur.

Badania w tym zakresie doprowadziły do powstania wielu urządzeń, których znaczenie trudno przecenić. Najczęściej wymienia się tu masery i lasery.

Co to jest maser? Nazwa powstała z pierwszych liter określenia: Mikrofalowa Amplifikacja przez Stymulowaną Emisję Radiacji. Mówiąc inaczej jest to wzmacniacz kwantowy, czyli wzmacniacz mikrofal, które po przejściu przez urządzenie otrzymywały kwanty energii. Kwant jest to najmniejsza niepodzielna porcja energii.

Pierwszy maser zbudowany przez Charlesa Townesa w 1953 r. oparty był na amoniaku, którego cząsteczkom do starczono energii przez podgrzewanie. Cząsteczki w stanie wzbudzenia (czyli posiadające ponadnormalną ilość energii) oddawały swoją energię mikrofalom, których energia dzięki temu wzrosła, czyli uległy wzmocnieniu.

Co to są lasery? Są to wzmacniacze światła. W słowie MASER literę M zamieniamy na L (Light-światło) i otrzymujemy nazwę LASER. Pierwszy laser zbudowano w 1960 roku, a twórcą jego był Teodor H. Maiman. Zasada działania podobna jest do działania masera. Pierwszy laser był laserem rubinowym Elektrony atomów sieci krystalicznej były wprowadzone w stan zbudzenia światłem koloru zielonego. Po skierowaniu wiązki światła czerwonego na kryształ elektrony oddawały swoją energię, a wychodzą ca wiązka światła miała nieprawdopodobnie dużą moc.

Czy laser znalazł zastosowanie? Ogromne! W Polsce już w 1964 roku zastosowano pierwszy fotokoagulator laserowy do operacji oka. Efekt był lepszy od dotychczas stosowanej metody.

Ci sami naukowcy z Wojskowej Akademii Technicznej wypróbowali laser do czyszczenia zębów z kamienia naziębnego i próchnicy. Laser służy do niszczenia guzów rakowych. Mikrobiologowie mogą przeprowadzać operacje na wnętrzu pojedynczej komórki. W technice oprócz wielu innych zastosowań trudno wyobrazić sobie obróbkę diamentu czy wolframu bez lasera.

Zapomnieliśmy o maserze, który posłużył jako najdokładniejszy środek do pomiaru czasu (dziesiąte części sekundy na sto lat). Dokładny czas pozwala na super dokładne pomiary m. in. odległości. Wielokilometrowe odległości można dziś ustalić z precyzją milimetrową.

Jak wiadomo każde urządzenie techniczne można ulepszyć. Podobnie jest z laserami. Laser rubinowy nie pracował w sposób ciągły, lecz impulsami (zgromadzenie energii i rozładowanie). W sposób ciągły mógł pracować laser gazowy (mieszanina helowo-neonowa).

Również jego budowa była prostsza. Laser gazowy przecina stalowe ogniwo promieniowaniem podczerwonym o temp. 10 000 st. C, powodując rozkład i parowanie cegły. Eksperymenty te przeprowadzono w laboratorium WAT-u w Warszawie 1986 roku.

Wzrastają moce laserów, które zamierza się wykorzystać do rozgrzania plazmy do takiej temperatury, aby mogła zapoczątkować reakcję termojądrową (oczywiście kontrolowaną).

Wraz z odkryciem własności półprzewodników zminiaturyzowano wymiary laserów (zmniejszyła się także ich moc). Całe urządzenie jest wielkości zapalniczki. Wiele osiągnięć w dziedzinie laserów może zapisać na swoje konto Polacy m.in. T. Sołtys — pierwszy laureat półprzewodnikowy, A. Łempicki — zastosowanie związków organicznych do budowy laserów i pierwszy laser cieczowy. Cieszy fakt, że w dziedzinie laserów obok nazwisk wielkich uczonych radzieckich, amerykańskich i francuskich znajdujemy wiele nazwisk polskich.

(H. K.)

II Zakładowa Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza ZSMP

(Ciąg dalszy na str 4)

kładowy organizował wycieczki, biwaki i obozy.

Wymagania obecnego etapu budowy socjalistycznego społeczeństwa przed całym frontem ideologicznym stawiają zadanie wychowania młodego pokolenia. Szczególną uwagę zwraca na na szkolenie ideologiczne w poszczególnych ogniwach. Znajomość podstawowych zagadnień ekonomicznych i społeczno-politycznych jest dziś niezbędnym warunkiem zrozumienia skomplikowanych procesów i przemian zachodzących w dzisiejszym życiu społeczno-gospodarczym i politycznym świata. Nasi członkowie uzupełniają swoją wiedzę na szkoleniach WUML-u, na szkoleniach organizowanych przez ZW ZSMP i ZM ZSMP. Na bieżąco prowadzi się szkolenia po wszechne, seminaria dla wstępujących Studium Wiedzy o Partii, Zakładową Szkołę Lektorów.

Organizacja młodzieżowa współpracuje na terenie zakładu z RZ, PTTK, NOT.

Nie zabrakło nas także w ogólnopolskim froncie czynów społecznych i produkcyjnych dla uczczenia XXXV rocznicy Polski Ludowej. Pracowaliśmy na terenie zakładu i miasta. Efekty ekonomiczne tych czynów to blisko 2,400 tys. zł. Zorganizowaliśmy z RZ PZPR w grudniu ubiegłego roku Spotkanie Rodzin z okazji 30 rocznicy zjednoczenia ruchu robotniczego, a w lipcu spotkanie z byłymi działaczami PZPR, PPR, Związku Walki Młodych, Związku Młodzieży Polskiej, junakami Służba Polsce. Spotkania te były połączone z przekazaniami członków ZSMP w szeregi kandydatów PZPR odznaczeniami organizacyjnymi dla wyróżniających się aktywistów organizacji zakładowej".

Kończąc sprawozdanie tow. Dadok stwierdził, że w referacie nie ujęto wielu innych ciekawych inicjatyw, działań organizacji młodzieżowej w KZP, które swe odbicie będą miały w dyskusji. Po odczytaniu sprawozdania z działalności Komisji Rewizyjnej udzielono absolutorium ustępującemu Zarządowi.

Komisja Wyborcza przystąpiła do pracy przedstawiając kandydatów do Zarządu Zakładowego, Komisji Rewizyjnej oraz delegatów na Konferencję Miejską. Listę uzupełniono kandydatami z sali. Komisja Skrutacyjna przystąpiła do przeprowadzenia wyborów.

W trakcie obliczania głosów przystąpiono do dyskusji. W dyskusji udział wzięli delegaci z poszczególnych kół. Wśród dyskutantów wystąpili **Joanna Stachiewicz, Janusz Suski, Jan Czarnecki, Czesław Karaskiewicz, Jan Węgrzynowski, Czesław Łankowski, Ryszard Paprocki, Elżbieta Klek.** Dyskusja w głównej mierze dotyczyła zytwnych spraw zakładu i organizacji. Poruszane były sprawy socjalno-bytowe, wypoczynku, działalności kulturalnej, współzawodnictwa, szkolenia ideowego, czynów produkcyjnych i społecznych. Na szczególną uwagę zasługują głosy delegatów kół Przetwórstwa, WWI, Obróbki Papieru i Celulozowni z których to padły deklaracje czynów produkcyjnych i społecznych dla uczczenia VIII Zjazdu PZPR.

Poszczególne koła objęły patronatem świetlice wydziałowe i stanowiska pracy. Kol. Jan Czarnecki z Wydziału Wykonawstwa Inwestycyjnego zaangażował o wywołanie współzawodnictwa brygadowego o najlepszą brygadę pracy w zakładzie która wyróżniała się będzie pracą zawodową i czynami społecznymi, produkcyjnymi dla uczczenia VIII Zjazdu PZPR.

Po zakończeniu dyskusji ogłoszono wyniki wyborów. W skład Zarządu Zakładowego weszli: **Bogusław Dadok, Tadeusz Romański, Janusz Suski, Ryszard Paprocki, Helena Bieniarz, Grażyna Brzozowska, Andrzej Gorzelak, Czesław Karaskiewicz, Czesław Łankowski, Elżbieta Miszczuk, Zbigniew Rolnicki, Wiesław Stec, Jan Węgrzynowski, Henryk Zieliński**

Komisję Rewizyjną tworzą: **Alicja Jackowska, Danuta Mielczyk, Andrzej Fryczyński.** Wybrano 13 delegatów na Konferencję Miejską.

Na zakończenie Konferencji głos zabrał dyrektor naczelny informując delegatów o poziomie wykonania planu oraz o aktualnych i przyszłych problemach zakładu. Dyrektor wysoko ocenił pracę organizacji ZSMP Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych.

Konferencję zakończono przyjęciem uchwały.

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Nasi milusińscy z przedszkola zakładowego — miała Honoratka

Nowe książki na półkach biblioteki ZOiTE

„Kierowca amator" — to tytuł ilustrowanego podręcznika autorów Jana Zasela i Zbigniewa Więckowskiego, wyd. 8 zmienione Wydziału Komunikacji i Łączności, 1979 r., stron 167.

Wydanie podręcznika nastąpiło w okresie przygotowania nowych przepisów o ruchu drogowym. Ponieważ wejście ich w życie nastąpi niebawem, autorzy i wydawnictwo zdecydowali podać wyprzedzająco niektóre projektowane rozwiązania nowego Kodeksu Drogowego, głównie te, których stosowanie przed formalnym wejściem ich w życie nie może przynieść szkody, a znajomość ich ułatwi uczestniczenie w ruchu drogowym zarówno w kraju jak i poza granicami, bowiem w większości krajów takie rozwiązania już wprowadzono.

W naszej bibliotece technicznej znajduje się tylko jeden egzemplarz tej książki. Ponieważ jest ona jeszcze do nabycia w księgarniach, zachęcamy kierowców do zaopatrzenia się w ten pożyteczny podręcznik. Cena przystępna — 30 zł.

Przy okazji informujemy czytelników, że Wydawnictwo Komunikacji i Łączności zapowiedziało wydanie nowej książki mgr Zbigniewa Drexlera pt. „Co nowego w Kodeksie Drogowym". Ukaże się ona z chwilą wejścia w życie nowego Kodeksu Drogowego.

A. K.

Spartakiada zakładowa w piłce siatkowej mężczyzn

Od pierwszego listopada rozpoczęła się spartakiada zakładowa w piłce siatkowej mężczyzn. Do rozgrywek zgłosiło się osiem zespołów, połączony Wydział Papierni i Obróbki Papieru, Celulozownia, Wydział Mechaniczny, Oddział Poligrafii, Oddział Przygotowania Drewna, Wydział Elektryczny z Energetycznym oraz Ochrona Środowiska. Jak z tego wynika nie wszystkie wydziały zainteresowały się tą sprawą mimo że odpowiednio wcześniej rozesłana była informacja o spartakiadzie.

Szkoda, że nie wszyscy kierownicy interesują się sprawami pozaprodukcyjnymi pracowników swojego wydziału. Znany jest nawet przypadek, że otrzymany regulamin spartakiady kierownik wyrzucił do kosza, żeby nie mieć kłopotu, uznając spartakiadę za niepotrzebną. Fakty takie na pewno nie sprzyjają dobrej atmosferze wśród załogi i nie zbliżają kierownika do załogi. Jeśli już nie chcemy w niektórych sprawach pomagać nie widząc sensu, to chociaż nie utrudniajmy ludziom mającym dobre chęci i przejawiającym inicjatywę w działalności społecznej.

Dla przypomnienia podajemy plan zajęć sportowo-rekreacyjnych dla pracowników naszego zakładu:

Poniedziałek (sala Szkoły Podstawowej nr 1, godz. 18) — piłka koszykowa mężczyzn.

Wtorek (sala Szkoły Podstawowej nr 1, godz. 18) — piłka siatkowa mężczyzn.

Środa (sala Zespołu Szkół, godz. 18) — piłka siatkowa kobiet.

Czwartek (pływalnia kryta w Myśliborzu, wyjazd ze Stadionu, godz. 18) — pływanie.

Piątek (sala Szkoły Podstawowej nr 1, godz. 18) — piłka siatkowa mężczyzn.

Rekreacja- rzecz o saunie

Dla rzymian łaźnie nie tylko związane były z kąpielą, lecz była to część ich stylu życia. Niektóre budowano małe, lecz ekskluzywne, obsługujące jedynie dobrze urodzonych. Inne były publiczne, duże mogły pomieścić sześć tysięcy osób. Fińska sauna opiera się na tych samych zasadach, co łaźnie starorzymskie. Sam zabieg polega głównie na poceniu się i kąpieli. Rozgrzane powietrze do temperatury 70—90 st. przez specjalnie na ten cel zbudowany piecyk-elektryczny, sprawia że człowiek zaczyna się obficie pocić. Działanie fizjologiczne sauny polega na tym, że skóra ulega znacznemu przekrwawieniu, zwiększa się ilość hemoglobiny we krwi, a częstość tętna wzrasta od 70—120 uderzeń na minutę, ciepłota ciała wzrasta do 38 st. a nawet do 39 st.

Jednakże te zmiany w organiźmie nie mają większych ujemnych wpływów na ustrój człowieka. Po pobycie w saunie wszystko wraca w szybkim tempie do normy. Nadmierne pocenie się w saunie pociąga za sobą znaczną utratę wody i soli przez organizm. W związku z tym wzrasta pragnienie. Chociaż ubytek wody powoduje spadek ciężaru ciała, sauna nie może być traktowana jako środek odchudzający, gdyż niedobór jest zwykle kompensowany przez wypijanie większej ilości płynów. Często fińską saunę buduje się w ten sposób, że wprowadza się do pomieszczenia również wilgotne powietrze. Jest to element rosyjskiej „bani". Powietrze wilgotne uzyskuje się poprzez polanie wodą nagrzanych kamieni.

Podczas wygrzewania się niektórzy używają brzozowych miotełek moczonych w ciepłej wodzie. Gałązki brzozowe w kontakcie ze skórą wydzielają aromatyczny, świeży zapach i sprzyjają odpłynięciu krwi z narządów wewnętrznych ku obwodowi. Jak z tego wynika pobyt w saunie jest ze wszech miar zabiegiem pożytecznym. Korzystanie z niej daje dobre wyniki lecznicze w rozmaitych stanach zapalnych stawów, w przypadkach odtłuszczania, nieżytów błon śluzowych nosa, gardła i oskrzeli. Przeciwwskazania: wady serca, miażdżyca, nadciśnienie, stałe stany gorączkowe, ostrych stanów zapalnych oczu i uszu. Szczególnie ostrożnie korzystać powinni z sauny osobnicy w wieku starszym i dzieci.

Sauna fińska lub rosyjska „bania" jest integralną częścią modelu kulturowego w północnych szerokościach geograficznych. Początkowo sauna była prawdopodobnie używana jako środek oczyszczający ciało po ciężkiej pracy fizycznej. Z czasem dostrzeżono, że ma ona właściwości regenerujące siły, co przekonało Rosjan i Finów o jej właściwościach leczniczych. Finowie twierdzą, że sauna nie tylko zapewnia im spokój lecz daje odrodzenie fizyczne i psychiczne. Według ich zwyczajów do sauny idzie się raz w tygodniu, najczęściej w sobotę i to całą rodziną. Saunę oczywiście pobiera się nago. Czas pozostawania w gorącym pomieszczeniu zależy od doświadczenia kąpiącej się osoby. Dla początkujących starcza zwykle pięć do dziesięciu minut. Chłodzenie polega na wzięciu zimnego tuszu lub kąpieli w wodzie. Gorąco promieniujące ze skóry neutralizuje chłód tak, że nie czuć wtedy zimna.

Na koniec zjada się jakieś przekąski, popija napoje, najczęściej piwo. Piecze się przy ogniu kiełbaski.

Spędzenie w ten sposób wieczoru jest przyjemnością dla całej rodziny, a już wielką frajdą dla zaproszonych gości. Zarówno Finowie jak i Rosjanie uważają za swój obowiązek rozpalić saunę, kiedy przybywa do ich domu zaproszony gość.

U nas ani „bania" ani też sauna nie jest tak popularna. Najczęściej korzystamy z łaźni miejskich lub domowych wanien. Rekompensatą zapachu witek brzozowych jest rozpuszczenie w wannie „Orfeusza", który pieni się i daje posmak zapachu północnych sosen i jodeł.

Swoją drogą radzę skorzystać z sauny. Pamiętajmy, że największą zaletą sauny jest zmniejszenie napięcia nerwowego, szczególnie dla osób tego potrzebujących. Mamy tę możliwość na miejscu w Kostrzynie. Sauną dysponuje Ośrodek Rekreacyjny. Zapraszamy!

J. Sak

Co o nas piszą?

„Za Wolność i Lud" z dn. 18.08.70. — zamieszcza artykuł Janusza Trzcianki, zatytułowany „Zawsze razem". Jest to reportaż z II Ogólnopolskiego Obozu Rodziny Walterowców, który rozbił swe namioty na nadwarciańskich łąkach w Kostrzynie. „Ze szczerym wzruszeniem patrzyłem — mówi naczelnik miasta Kostrzyna Zbigniew Cedro — jak ta z górą setka młodych dziewcząt i chłopców ofiarnie wzięła się do roboty, oczyszczając z gruzów, przy świeczkach, obszerne podziemia zrujnowane podczas wojny jak całe nasze miasto, zabytkowej Bramy Berlińskiej..." Odnotowano w kronikach miasta, że walterowcy byli pierwszymi w społecznej pracy przy powstającej panoramie w Kostrzynie.

Artykuł Janusza Trzcianki jest bardzo obszerny i nie sposób przytoczyć wszystkich ważniejszych myśli. Można się z nim zapoznać w całości w bibliotece technicznej KZP, gdzie powiększył on zbiory wielotomowego albumu wycinków prasowych o naszym mieście.

Nadmieniamy, że na zakończenie artykułu autor wspomina o tym, iż nasza gazeta zakładowa „Celuloza" poświęciła II Ogólno polskiemu Obozowi Rodziny Walterowców piękny artykuł pod tytułem wziętym z walterowskiego zawołania „Zawsze razem".

Gazeta Lubuska" z dn. 6.09.79. — publikuje artykuł Czesława Kwaśnego pt. „Leśne nastroje" poświęcony ochronie lasów na Ziemi Lubuskiej. „Surcwiec z lasu — czytamy w artykule — daje w gorzowskim pracę i godziwe zarobki ponad 3000 ludzi z samych tylko Gorzowskich i Barlineckich Przedsiębiorstw Przemysłu Drzewnego: prawie tyle samo zatrudnia gigant polskiego przemysłu papierniczego — kostrzyńska „Celuloza".

„Wieczór Wrocławia" z dn. 21.09.79. — „W Iraku, Austrii ZSRR — Wrocławski „Elektromontaż" przysparza dewiz". Taki tytuł nosi artykuł poświęcony załodze „Elektromontażu", w którym wspomniano na wstępie, że załoga ta uczestniczyła w budowie kostrzyńskiej „Celulozy".

„Przegląd Papierniczy" z sierpnia br. — „W trosce o wykwalifikowane kadry" to tytuł wywiadu jaki przeprowadziła redakcja „Przeglądu" z przedstawicielami szkolnictwa podczas spotkania w dniu 24 kwietnia br. W spotkaniu udział wzięli przedstawiciele Zjednoczenia Przemysłu Papierniczego, w charakterze obserwatora spotkanie zaszczycił dyrektor Instytutu Papiernictwa i Maszyn Papierniczych Politechniki Łódzkiej prof. E. Szwarcsztajn. Szkołę kostrzyńską reprezentował mgr Stanisław Szumczyk.

A.K.

Jerzy Leszczyński

FRASZKI

CZYSTY ŚMIEC"

Z humoru w naszej prasie
łzy tylko wycisnąć da się

KRĘTE DROGI

Czasami żeby wypłynąć,
Koryto trzeba ominąć.

WARTOŚĆ PIENIĄDZA

Dobrze wypchane portfele w kieszeniach
amortyzują siłę uderzenia.

PODSTAWOWA KOMÓRKA SPOŁECZNA

Nowy sposób jej budowy:
z a l i m e n t ó w gotowych.

NOWOCZESNA SCHOLASTYKA

Problem: ilu biurokratów
zmieści się na pół etatu?

Prawnik odpowiada

Na temat zasad sporządzania świadectw pracy. Zakład pracy jest obowiązany wystawić świadectwo pracy bez osobnego żądania pracownika i musi je wydać pracownikowi „w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy". Decydujące znaczenie dla powstania tego obowiązku ma fakt zakończenia stosunku pracy, przy czym obojętny jest sposób rozwiązania bądź okoliczności wygaśnięcia tego stosunku.

Samo wypowiedzenie umowy o pracę nie stwarza jeszcze dla zakładu pracy obowiązku wystawienia świadectwa. Jeżeli na przykład umowa o pracę została wypowiedziana w dniu 30 czerwca z zachowaniem miesięcznego okresu wypowiedzenia, to obowiązek wydania świadectwa powstaje dopiero z upływem tego okresu. Zakład pracy nie musi też wydać świadectwa na wniosek pracownika w związku z poszukiwaniem nowej pracy, gdy okres wypowiedzenia jeszcze się nie skończył.

Pracownik może przy tych staraniach posłużyć się ewentualną opinią, którą zakład pracy musi mu wydać na żądanie nawet przed upływem okresu wypowiedzenia. Świadectwa pracy wystawia zakład pracy również wówczas, gdy stosunek pracy został rozwiązany bezprawnie. Obowiązek ten wygasa jednak w wypadku, gdy świadectwo nie zostało jeszcze wydane, a w tym czasie pracownik został do pracy ponownie prawomocnie przywrócony. Jeżeli natomiast zakład pracy wystawił pracownikowi świadectwo pracy przed przywróceniem do niej, to z chwilą jego powrotu, należy je zniszczyć jako nieaktualne. Obowiązek wystawienia świadectwa pracy mają wszystkie zakłady pracy i pracodawcy będący osobami fizycznymi. Kierownikowi uspołecznionego zakładu pracy oraz jego zastępcy wystawia świadectwo bezpośrednio zakład pracy, a nie jednostka nadrzędna, która jednak wystawia tym osobom opinię o pracy.

Na treść świadectwa pracy składają się informacje o faktach określonych wyczerpująco w art. 97 § 2 kodeksu pracy. Zgodnie z tym przepisem każde świadectwo pracy powinno zawierać dane dotyczące:

- okresu i rodzaju wykonywanej pracy,
- zajmowanych stanowisk,
- wysokości i składników wynagrodzenia za pracę,
- kwalifikacji uzyskanych w zakładzie,
- trybu rozwiązania stosunku pracy albo okoliczności jego wygaśnięcia,
- okoliczności uzasadniających wliczanie okresów poprzedniego zatrudnienia do okresu pracy, od którego zależy długość okresu wypowiedzenia umowy o pracę,
- zajęcia wynagrodzenia za pracę w myśl przepisów o postępowaniu egzekucyjnym.

Poza wymienionymi informacjami nie wolno zamieszczać w świadectwie pracy innych uwag.

Krzyżówka

POZIOMO:

1. podłużny pęczek nici, 5. utwór taneczny, 8. drzewo wysokogórskie z rodziny sosnowatych, podlegające ochronie, 9. korona papieska, 10. naftowa lub elektryczna, 11. może być ręczne, maszynowe lub zespół znaków tworzących alfabet, 12. kwiat czczony w Egipcie, 15. wgłębienie w ścianie, 18. ostro kół, 20. owoc z krzewu, 21. narzędzie kowala, ślusarza, 22. na rząd wechu, 24. sztuczna rzeka, 25. nie mężatka lub znak zodiaku, 30. bardzo duży deszcz, 31. zwieszający się śnieg, 32. mieszkaniec państwa, którego stolicą jest Ankara, 33. wesoły aktor, 34. znana polska aktorka, 35. imię żeńskie

PIONOWO:

1. owad z rzędu łuskowatych, często barwny, 2. bita droga, 3. lekkie uderzenie — plaśnięcie, 4. okrasa, 5. rekwizyt balowy lub stałek powietrzny napełniony gazem, 6. graciarnia, 7. na łące zielona, 13. miasto w Japonii, 14. tłuszcz roślinny, 16. dwustronny zamsz, 17. pas ziemi uprawnej, 19. zwrot grzecznościowy do mężczyzny, 19. do kupna w kolekturze, 23. niedziara niedołęga, 24. odnogą pnia drzewa, 25. przyzwyczajenie — nałóg, 26. część naboju, 27. ścieżka przy ołtarzu, 28. ogólnie przyjęta zasada, reguła, wzór, 29. klamra żelazna spinająca pękający mur.

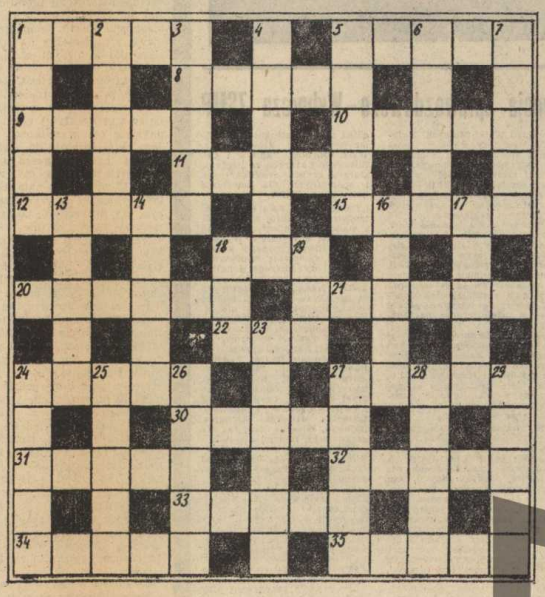

CELULOZA

— dwutygodnik, organ prasowy Samorządu Robotniczego Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych.

Redaktor naczelny — Cezary Niwiński, tel. w 603. Sekretarz redakcji — Łucja Łabenda tel. w. 225. Redaktor techniczny — Stanisław Zawadski. Spółpracuje Kolegium redakcyjne: Przewodniczący — Stanisław Borek członkowie — Alicja Klajtoca, Jerzy Krepiewicz, Ryszard Paprocki, Tadeusz Teraźniewski, Janusz Wieczorek. Zdjęcia: Wiesława Walinowska

Adres redakcji: 66-470 Kostrzyn n/O ul. Fabryczna 1, telefon: centrala 15, wewn. 225

Cena prenumeraty rocznej — 24 zł, półrocznej — 12 zł, kwartalnej — 6 zł.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania materiałów. Rękopisów nie zamówionych redakcja nie zwraca.

Wydawca: Kostrzyńskie Zakłady Papiernicze w Kostrzynie n/O.

Skład i łamanie druk: Zielonogórskie Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa".

Zam. 1175; L-56
Nakład: 1.500 egz.

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN